

รายงานประจำปี

2554

กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

สารอภินิ

กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

นายสมเกียรติ ภู่งชัยฤทธิ์

กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ได้ดำเนินการภารกิจหลัก ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2554 ภายใต้โครงการต่างๆ เพื่อส่งเสริม ช่วยเหลือ ให้คำแนะนำ ถ่ายทอดและขยายผลไปสู่ผู้ประกอบการเหมืองแร่และชุมชนรอบสถานประกอบการโดยจัดทำคู่มือมาตรฐานทั้งในระดับยุทธศาสตร์และระดับการปฏิบัติให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากล เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งให้เกิดผลอย่างเป็นรูปธรรมที่ยั่งยืนใน 3 ภารกิจหลัก คือ

ด้านเหมืองแร่ ดำเนินมาตรการในการดูแลผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและชุมชนจากการทำเหมือง เพื่อส่งเสริมและพัฒนาสถานประกอบการเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐานในทุกระดับอย่างต่อเนื่อง เพื่อเข้าสู่ “อุตสาหกรรมสีเขียว” (Green Industry) ในระดับที่สูงขึ้น จัดทำมาตรฐานสากลว่าด้วยความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR-DPIM) ให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากล ISO 2600:2010 ส่งเสริมการนำระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมตามมาตรฐานสากล และการนำกลไกการพัฒนาที่สะอาด (Clean Development Mechanism : CDM) มาใช้ในสถานประกอบการ และพัฒนาแหล่งน้ำจากบ่อเหมืองเก่ามาใช้ให้เกิดประโยชน์ด้านการเกษตรกรรมและอุปโภคในพื้นที่ประสบภัยแล้งของประเทศ รวมทั้งการถ่ายทอดความรู้ในด้านการมีส่วนร่วมและแนวทางการปฏิบัติตามมาตรา 67 วรรคสอง ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 ตลอดจนศึกษาแนวทางการทำเหมืองและใช้ประโยชน์แหล่งหินน้ำมัน ทั้งในการใช้เป็นวัตถุดิบสำหรับภาคอุตสาหกรรม และการเป็นแหล่งพลังงานทดแทนในอนาคต

ด้านอุตสาหกรรมพื้นฐาน ได้ให้ความสำคัญกับการพัฒนาวิธีการจัดหาวัตถุดิบ ควบคู่ไปกับการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ทั้งด้านการศึกษา วิจัยและถ่ายทอดเทคโนโลยี เช่น การรีไซเคิลขยะอิเล็กทรอนิกส์ หรือกากของเสียที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เพื่อแยกสกัดแร่และโลหะกลับมาใช้ใหม่ ซึ่งเป็นการขยายผลจากข้อมูล และ Strategic Waste flow รวมทั้งการแปรรูปเป็นพลังงานทดแทนหรือการทำเหมืองในเมือง (Urban mining) การศึกษาเทคโนโลยีการผลิตโซลาร์เซลล์จากแร่ควอร์ต ตลอดจนการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมแร่พิเศษให้เกิดการลงทุนต่อไป

ด้านโลจิสติกส์อุตสาหกรรม ผลักดันแผนแม่บทการพัฒนาระบบโลจิสติกส์อุตสาหกรรม (พ.ศ.2555-2559) เพื่อสร้างความเป็นมืออาชีพ ในการจัดการด้านโลจิสติกส์ของผู้ประกอบการในภาคอุตสาหกรรม (Business Logistics Professional) การพัฒนา Business Logistics and Supply Chain Management ในด้านการลดต้นทุนและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของสถานประกอบการ การพัฒนาประสิทธิภาพการจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทานของกลุ่มอุตสาหกรรมเพื่อเตรียมพร้อมสู่สากล ตลอดจนส่งเสริมการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการจัดการโลจิสติกส์ Enterprise Resource Planning (ERP) สำหรับ SMEs รวมทั้งพัฒนาเครือข่ายการเชื่อมโยงและสร้างนักจัดการโลจิสติกส์และซัพพลายเชนมืออาชีพระดับสากล การจัดทำดัชนีชี้วัดประสิทธิภาพด้านโลจิสติกส์ (Logistics Performance Indicator:LPI) ใน 3 มิติ คือ ด้านต้นทุน ด้านเวลาและความน่าเชื่อถือเป็นต้น นอกจากนี้ ได้พัฒนาระบบเอกใบอนุญาตส่งแร่ออกนอกราชอาณาจักร และใบอนุญาตนำเข้าแร่ในราชอาณาจักร เพื่อรองรับการเชื่อมโยง National Single Window ซึ่งจะอยู่ในรูปของอิเล็กทรอนิกส์ที่ไม่ใช้กระดาษ

ผลการดำเนินงานในปี 2554 ที่กล่าวมาทั้งหมดนี้ เกิดขึ้นได้เพราะความร่วมมือร่วมใจ อุทิศตนทุ่มเทในการปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มความสามารถ ด้วยความมุ่งมั่น ความวิริยะอุตสาหะของข้าราชการ และพนักงานของกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ทุกท่าน ผมขออาราธนาคุณพระศรีรัตนตรัยและสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลาย จงดลบันดาลให้ทุกท่าน มีความเจริญในหน้าที่การงาน มีสุขภาพกายที่แข็งแรง พร้อมทั้งจะเป็นกำลังสำคัญในการทำงานให้กับราชการ เพื่อนำพาประเทศไปสู่ความเจริญก้าวหน้าต่อไป

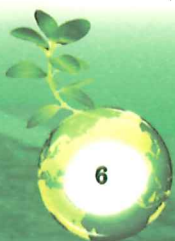
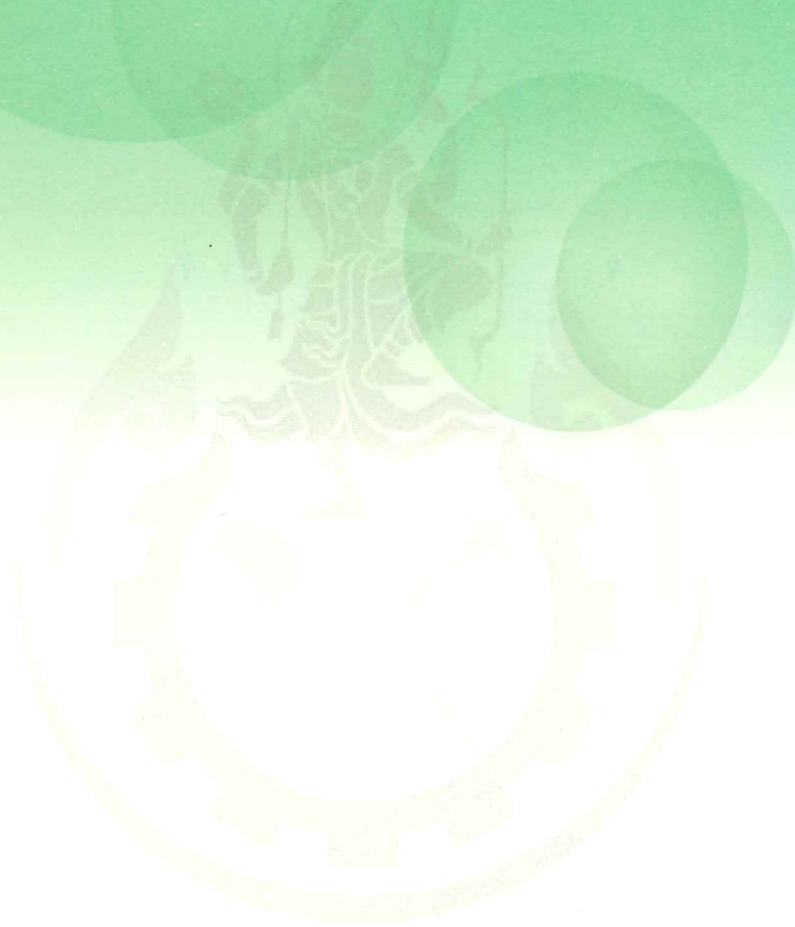
(นายสมเกียรติ ภู่งชัยฤทธิ์)

อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

สารบัญ

ส่วนที่ 1: ข้อมูลองค์กร	7
- ทำเนียบผู้บริหารและข้าราชการดีเด่น	8
- ประวัติความเป็นมา	18
- วิสัยทัศน์/พันธกิจ/ยุทธศาสตร์/เป้าประสงค์	20
- โครงสร้างและพระราชบัญญัติ	22
- อัตรากำลัง	23
- สถานประกอบการที่อยู่ในความรับผิดชอบ	24
ส่วนที่ 2 : รายงานทางการเงิน	26
- งบประมาณรายจ่าย	27
- งบแสดงฐานะการเงิน	28
- หมายเหตุประกอบงบการเงิน	32
ส่วนที่ 3 : ผลการปฏิบัติราชการ	38
- แผนที่ยุทธศาสตร์	39
- ผลการปฏิบัติราชการตามคำรับรองการปฏิบัติราชการ	40
ส่วนที่ 4 : ผลการดำเนินงานที่สำคัญ กพร.	44
- ด้านอุตสาหกรรมเหมืองแร่	45
- ด้านอุตสาหกรรมพื้นฐาน	63
- ด้านโลจิสติกส์อุตสาหกรรม	
- การดำเนินงานตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	74
พ.ศ. 2550 มาตรา ๖๗ วรรคสอง	80
- การพัฒนาองค์กรสู่ความเป็นเลิศ	82
ส่วนที่ 5 : กิจกรรม ผ่านเลนส์	85
- กิจกรรมสำคัญในรอบปี 2554 กพร.	

ส่วนที่ 1

ข้อมูลองค์กร

- ทำเนียบผู้บริหารและข้าราชการดีเด่น
- ประวัติความเป็นมา
- วิสัยทัศน์/พันธกิจ/ยุทธศาสตร์/เป้าประสงค์
- โครงสร้างและพระราชบัญญัติ
- อัตรากำลัง
- สถานประกอบการที่อยู่ในความรับผิดชอบ

กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่
DEPARTMENT OF PRIMARY INDUSTRIES AND MINES

ผู้บริหาร (Organization Chart)

สมเกียรติ คุ้มชัยฤทธิ์

อธิบดี

กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

ปณิธาน จินดาภู

รองอธิบดี

กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

ธวัช ผลความดี

รองอธิบดี

กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

ไชยา เจริญวงศ์

วิศวกรเหมืองแร่เชี่ยวชาญ
กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

นภาพร อรุณเกียรติก้อง

วิศวกรโลหการเชี่ยวชาญ
กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

ธัญพร ลาพานันด์

รักษาการในตำแหน่ง
นักวิเคราะห์นโยบายและแผนเชี่ยวชาญ
กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

ชาติ หงส์เทียมจันทร์

ผู้อำนวยการ
สำนักบริหารสิ่งแวดล้อม

กอบชัย สังสิทธิสวัสดิ์

ผู้อำนวยการ
สำนักเหมืองแร่และสัมปทาน

สุระ เพชรพิรุณ

ผู้อำนวยการ
สำนักอุตสาหกรรมพื้นฐาน

อนงค์ ไพจิตรประภาภรณ์

ผู้อำนวยการ
สำนักโลจิสติกส์

สมบูรณ์ ยินดียั่งยืน

ผู้อำนวยการ
สำนักวิศวกรรมและพื้นฟูพื้นที่

ชยมัย ชาลี

ผู้อำนวยการ
สำนักบริหารกลาง

สัจจาวุธ นาคเนียม

ผู้อำนวยการ
สำนักกฎหมาย

วิษณุ ทับเที่ยง

ผู้อำนวยการ
สำนักบริหารยุทธศาสตร์

มานุส มณีบุษย์

ผู้อำนวยการ
สำนักบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศ
และพัฒนาข้อมูล

(ว่าง)

(ว่าง)

ผู้อำนวยการ
สำนักการอนุญาต

นิรันดร์ ยิ่งมหิสรานนท์

ผู้อำนวยการ
สำนักกำกับการประกอบการ
และจัดเก็บรายได้

ลัดดาวัลย์ คงเอี่ยมตระกูล

ผู้อำนวยการ
สำนักตรวจสอบภายใน

ณรงค์ ยืนยงหัตถภรณ์

ผู้อำนวยการ
สำนักบริหารงานการมีส่วนร่วม

ดวงตา ไฉ้เจริญรัตน์

ผู้อำนวยการ
สำนักพัฒนาระบบบริหาร

ธรรมศักดิ์ พงษ์ประเสริฐ

ผู้อำนวยการ
สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐาน
และการเหมืองแร่ เขต 1 สงขลา

จารุกิตติ เกษแก้ว

ผู้อำนวยการ
สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐาน
และการเหมืองแร่ เขต 2 อุดรธานี

ไพรัตน์ เตชะวิวัฒนาการ

ผู้อำนวยการ
สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐาน
และการเหมืองแร่ เขต 3 เชียงใหม่

ศุภชัย พงษ์ศิริวรรณ

ผู้อำนวยการ
สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐาน
และการเหมืองแร่ เขต 4 ภูเก็ต

ชัยทัต สมิตินนท์

ผู้อำนวยการ
สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐาน
และการเหมืองแร่ เขต 5 พิษณุโลก

สกล จุลภา

ผู้อำนวยการ
สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐาน
และการเหมืองแร่ เขต 6 นครราชสีมา

สมศักดิ์ หวลกสิน

ผู้อำนวยการ
สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐาน
และการเหมืองแร่ เขต 7 ราชบุรี

ข้าราชการ ดีเด่น

ของ กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ประจำปี พ.ศ. 2554

นายทรงวุฒิ อาทิตย์ทอง

วิศวกรเหมืองแร่ชำนาญการ

นายวินัย คำเจริญ

พนักงานพัสดุ ระดับ ส3

ประวัติความเป็นมา

ความเจริญรุ่งเรืองของประเทศไทยมีส่วนเกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมเหมืองแร่ มาแต่ครั้งอดีตกาล และคงความสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศมาทุกยุคสมัย การบริหารจัดการอุตสาหกรรมเหมืองแร่ไทยมีวิวัฒนาการมาอย่างต่อเนื่อง ในสมัยกรุงสุโขทัยมีการขุดแร่อย่างเสรี แต่เนื่องจากความต้องการใช้ที่มากขึ้น ประกอบกับมูลค่าทางเศรษฐกิจของแร่ที่เพิ่มมากขึ้นตามลำดับ ทำให้ต้องมีการจัดการควบคุมการทำเหมืองแร่ให้รัดกุมมากขึ้น ในสมัยกรุงศรีอยุธยา กรมนาเป็นผู้ดูแลการทำเหมืองแร่และมีการเก็บภาษีอากรแร่เป็นครั้งแรก ในสมัยกรุงรัตนโกสินทร์ตอนต้นผู้ปกครองมณฑลหรือจังหวัด มีอำนาจอนุญาตการขุดแร่ แต่ก็ยังมีปัญหาในเรื่องของการกำหนดเขตเหมืองแร่ การขออนุญาตทำเหมือง และการเก็บภาษี ซึ่งยังขาดประสิทธิภาพและไม่มีมาตรฐานที่แน่นอน พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 5 จึงทรงมีพระบรมราชโองการตั้ง “กรมราชโลหกิจและภูมิวิทยา” ขึ้น สังกัดกระทรวงเกษตรราธิการ ในวันที่ 1 มกราคม 2434 ทำหน้าที่ดูแลการทำเหมืองแร่ การออกใบอนุญาตเกี่ยวกับการตรวจหาแร่และทำเหมืองแร่ตลอดทั่วราชอาณาจักร

กรมราชโลหกิจและภูมิวิทยา หรือ “กรมแร่” ได้มีการเปลี่ยนแปลงชื่อและกระทรวงต้นสังกัดไปแต่ละยุคแต่ละสมัย รวมถึง 9 ครั้ง ในจำนวน 5 กระทรวงด้วยกัน คือ กระทรวงเกษตรราธิการ กระทรวงมหาดไทย กระทรวงพระคลังมหาสมบัติ กระทรวงเศรษฐกิจ และ กระทรวงเศรษฐกิจ จนกระทั่งปี พ.ศ. 2485 เมื่อมีการจัดตั้งกระทรวงอุตสาหกรรมขึ้น กรมราชโลหกิจและภูมิวิทยาได้ย้ายมาสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรมภายใต้ชื่อ “กรมโลหกิจ” ในปี พ.ศ. 2506 ได้ย้ายไปสังกัด กระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ ซึ่งตั้งขึ้นใหม่ภายใต้ชื่อ “กรมทรัพยากรธรณี” และในที่สุดได้ย้ายมาสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรมอีกครั้งหนึ่งในปี พ.ศ. 2516 เมื่อมีการยุบกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ

ต่อมา ภายหลังการปฏิรูประบบราชการตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. 2545 มีการแยกภารกิจหลักของกรมทรัพยากรธรณี ได้แก่ ด้านธรณีวิทยา ด้านแร่ ด้านพลังงาน และด้านน้ำบาดาล ไปสังกัดอยู่ในกระทรวงต่างๆ ตามที่มีการแบ่งโครงสร้างส่วนราชการใหม่ โดยงานด้านธรณีวิทยา อยู่หน่วยงานเดิม คือ “กรมทรัพยากรธรณี” สังกัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด้านพลังงาน ได้จัดตั้งหน่วยงานใหม่ คือ “กรมเชื้อเพลิงธรรมชาติ” สังกัดกระทรวงพลังงาน ด้านน้ำบาดาลได้จัดตั้งหน่วยงานใหม่ คือ “กรมทรัพยากรน้ำบาดาล” สังกัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สำหรับด้านแร่ และโลหกรรม ได้จัดตั้งหน่วยงานใหม่ คือ “กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่” สังกัดกระทรวงอุตสาหกรรม มีหน้าที่ความรับผิดชอบหลักในการอนุญาต และกำกับดูแลการประกอบกิจการอุตสาหกรรมแร่และโลหการ ตามกฎหมายว่าด้วยแร่ กฎหมายว่าด้วยโรงงาน และกฎหมายอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง อีกทั้งการจัดเก็บรายได้ของรัฐในส่วนของที่เกี่ยวข้อง และการศึกษาวิจัยเพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมแร่ โลหการและอุตสาหกรรมพื้นฐาน นอกจากนี้ ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2549 กระทรวงอุตสาหกรรม ได้มอบหมายให้กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ รับผิดชอบภารกิจด้านโลจิสติกส์อุตสาหกรรม ด้วย รวมตลอดถึงการสนับสนุนและให้บริการทางวิชาการแก่หน่วยงานราชการ เอกชน รัฐวิสาหกิจ และประชาชนทั่วไป

วิสัยทัศน์/พันธกิจ

วิสัยทัศน์ (VISION)

“เป็นองค์กรหลักในการบริหารจัดการอุตสาหกรรมแร่ อุตสาหกรรมพื้นฐาน และระบบโลจิสติกส์อุตสาหกรรม ให้มีประสิทธิภาพ คุณภาพ ทั้งทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม”

พันธกิจ (MISSION)

- พันธกิจที่ 1 เสนอแนะนโยบายและยุทธศาสตร์การบริหารจัดการอุตสาหกรรมแร่ อุตสาหกรรมพื้นฐาน และโลจิสติกส์อุตสาหกรรม ให้สอดคล้องกับความต้องการของภาคอุตสาหกรรม
- พันธกิจที่ 2 อนุญาต กำกับดูแล และส่งเสริมการประกอบการอุตสาหกรรมแร่ และอุตสาหกรรมพื้นฐาน ให้เป็นไปตามกฎหมาย มีความปลอดภัย เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และมีความรับผิดชอบต่อสังคม
- พันธกิจที่ 3 ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาการประกอบการอุตสาหกรรมแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐาน ให้มีมาตรฐาน คุณภาพ และมีประสิทธิภาพ
- พันธกิจที่ 4 ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาการจัดการโลจิสติกส์อุตสาหกรรมและโซ่อุปทานเพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขัน
- พันธกิจที่ 5 ส่งเสริมและดำเนินงานวิจัยและพัฒนา เพื่อสร้างและประยุกต์ใช้องค์ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับ อุตสาหกรรมแร่ อุตสาหกรรมพื้นฐาน และโลจิสติกส์อุตสาหกรรม

ยุทธศาสตร์/เป้าประสงค์

ยุทธศาสตร์ที่ 1. การบริหารจัดการอุตสาหกรรมแร่ และอุตสาหกรรมพื้นฐานให้รับผิดชอบต่อสังคม และสิ่งแวดล้อม

เป้าประสงค์

สังคมให้การยอมรับการประกอบการอุตสาหกรรมแร่ และอุตสาหกรรมพื้นฐานที่รับผิดชอบต่อสังคม และสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ที่ 2. การเพิ่มขีดความสามารถด้านการผลิต การจัดการทรัพยากรแร่ และวัตถุดิบของ อุตสาหกรรม

เป้าประสงค์

ขีดความสามารถในการประกอบการอุตสาหกรรมเหมืองแร่ และอุตสาหกรรมพื้นฐานสูงขึ้น

ยุทธศาสตร์ที่ 3. การพัฒนาประสิทธิภาพการจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทานของอุตสาหกรรม ยุทธศาสตร์โลจิสติกส์

เป้าประสงค์

อุตสาหกรรมยุทธศาสตร์โลจิสติกส์มีต้นทุนด้านโลจิสติกส์และโซ่อุปทานลดลง

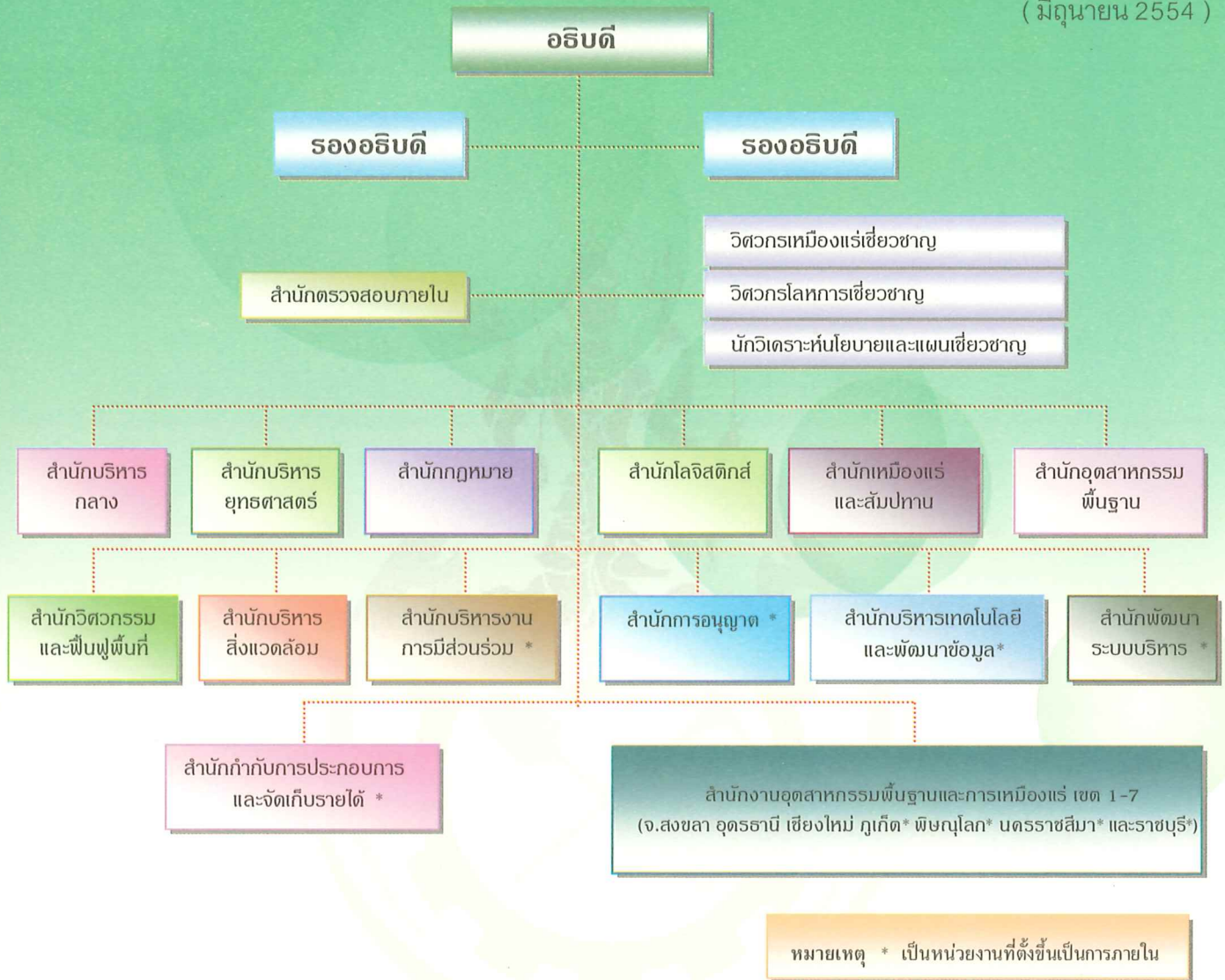
ยุทธศาสตร์ที่ 4. การพัฒนาสมรรถนะและประสิทธิภาพองค์กร

เป้าประสงค์

กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ มีสมรรถนะและประสิทธิภาพในการบริหารจัดการเพิ่มขึ้น

โครงสร้างของกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

(มิถุนายน 2554)

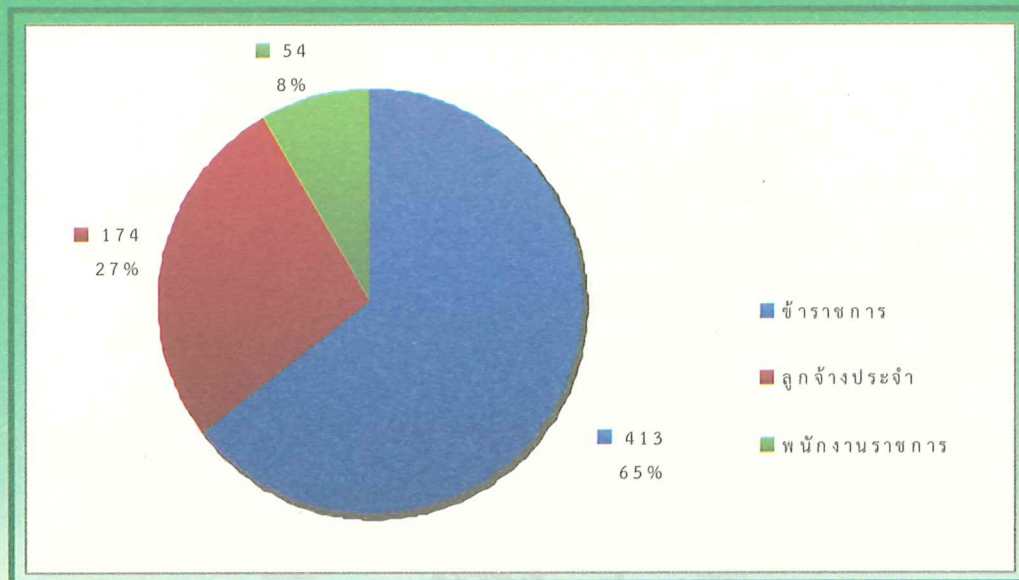
พระราชบัญญัติ

ที่เกี่ยวข้อง 4 ฉบับ

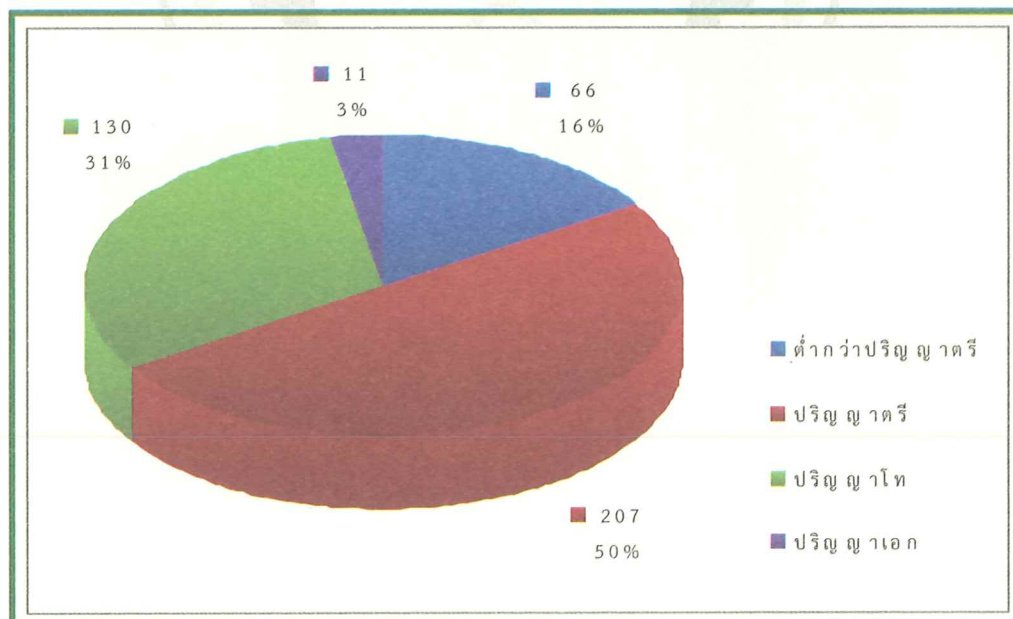
- พระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. 2510
- พระราชบัญญัติพิกัดอัตราค่าภาคหลวงแร่ พ.ศ. 2509
- พระราชบัญญัติควบคุมแร่ดีบุก พ.ศ. 2514
- พระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 (เฉพาะโรงงานประกอบกิจการไม่ บด หรือย่อยหิน และโรงงานประกอบกิจการทำเกลือสินเธาว์ และการสูบน้ำหรือนำน้ำเกลือขึ้นมาจากใต้ดิน)

จำนวนข้าราชการ ลูกจ้างประจำ และพนักงานราชการ

(ธันวาคม 2554)

จำนวนข้าราชการ จำแนกตามวุฒิการศึกษา

สถานประกอบการที่อยู่ในความรับผิดชอบ

ประทานบัตรเหมืองแร่

จำนวนประทานบัตร (แปลง)					
ที่	หน่วยงานที่รับผิดชอบ	จำนวนตามสถานะ			รวม
		เปิดการ	หยุดการ	ต่ออายุ	
1	ส่วนกลาง	255	92	31	378
2	สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เขต 1 สงขลา	76	26	18	120
3	สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เขต 2 อุดรธานี	41	5	6	52
4	สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เขต 3 เชียงใหม่	148	47	20	215
5	สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เขต 4 ภูเก็ต	70	18	8	96
6	สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เขต 5 พิชญโลก	76	72	10	158
7	สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เขต 6 นครราชสีมา	46	57	7	110
8	สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เขต 7 ราชบุรี	73	49	10	132
รวม		785	366	110	1,261

โรงโม่ บด และย่อยหิน

จำนวนประทานบัตร (แปลง)					
ที่	หน่วยงานที่รับผิดชอบ	จำนวนตามสถานะ			รวม
		เปิดการ	หยุดการ	ยังไม่ประกอบ	
1	ส่วนกลาง	129	11	19	159
2	สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เขต 1 สงขลา	41	3	3	47
3	สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เขต 2 อุดรธานี	20	3	13	36
4	สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เขต 3 เชียงใหม่	41	9	8	58
5	สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เขต 4 ภูเก็ต	26	2	5	33
6	สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เขต 5 พิชญโลก	34	4	6	44
7	สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เขต 6 นครราชสีมา	39	1	10	50
8	สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เขต 7 ราชบุรี	58	5	10	73
รวม		388	38	74	500

โรงงานประกอบกิจการทำเกลือสินเธาว์

จำนวนโรงงานประกอบกิจการทำเกลือสินเธาว์ (ราย)					
ที่	หน่วยงานที่รับผิดชอบ	จำนวนตามสถานะ			จำนวนรวม
		เปิด การ	ขอต่ออายุ	ไม่แจ้ง ประกอบการ	
1	สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐาน และการเหมืองแร่ เขต 2 อุดรธานี	262	4	2	268
2	สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐาน และการเหมืองแร่ เขต 6 นครราชสีมา	8	15	-	23
รวม		270	19	2	291

โรงงานประกอบโลหกรรม

จำนวนโรงประกอบโลหกรรม (ราย)		
ที่	หน่วยงานที่รับผิดชอบ	รวม
1	ส่วนกลาง	27
2	สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐาน และการเหมืองแร่ เขต 1 สงขลา	-
3	สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐาน และการเหมืองแร่ เขต 2 อุดรธานี	1
4	สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐาน และการเหมืองแร่ เขต 3 เชียงใหม่	1
5	สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐาน และการเหมืองแร่ เขต 4 ภูเก็ต	1
6	สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐาน และการเหมืองแร่ เขต 5 พิษณุโลก	2
7	สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐาน และการเหมืองแร่ เขต 6 นครราชสีมา	-
8	สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐาน และการเหมืองแร่ เขต 7 ราชบุรี	3
รวม		35

โรงแต่งแร่

จำนวนโรงแต่งแร่ (ราย)		
ที่	หน่วยงานที่รับผิดชอบ	รวม
1	ส่วนกลาง	120
2	สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐาน และการเหมืองแร่ เขต 1 สงขลา	11
3	สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐาน และการเหมืองแร่ เขต 2 อุดรธานี	16
4	สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐาน และการเหมืองแร่ เขต 3 เชียงใหม่	40
5	สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐาน และการเหมืองแร่ เขต 4 ภูเก็ต	18
6	สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐาน และการเหมืองแร่ เขต 5 พิษณุโลก	27
7	สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐาน และการเหมืองแร่ เขต 6 นครราชสีมา	1
8	สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐาน และการเหมืองแร่ เขต 7 ราชบุรี	29
รวม		262

ส่วนที่ 2

รายงานทางการเงิน

งบประมาณรายจ่าย ○

งบแสดงฐานะการเงิน ○

หมายเหตุประกอบงบการเงิน ○

งบประมาณรายจ่าย

ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2554 กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ได้รับการจัดสรรงบประมาณรวมเป็นเงินทั้งสิ้น จำนวน 390.978 ล้านบาท แบ่งออกเป็นงบประมาณตาม ผลผลิตที่ 1 ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมเหมืองแร่ อุตสาหกรรมพื้นฐาน และโลหิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนการประกอบการ 158.445 ล้านบาท และงบประมาณตาม ผลผลิตที่ 2 ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐาน มีมาตรฐานด้านความปลอดภัยและสิ่งแวดล้อม 232.533 ล้านบาท โดยจำแนกตามประเภทรายจ่ายได้ ดังนี้

งบประมาณจำแนกตามประเภทรายจ่าย

หน่วย : ล้านบาท

ประเภทรายจ่าย	ผลผลิต		รวม
	ผลผลิต 1	ผลผลิต 2	
งบบุคลากร	70.198	126.644	196.842
งบดำเนินงาน	13.835	23.489	37.324
งบลงทุน	5.267	13.400	18.667
งบเงินอุดหนุน	0.895	-	0.895
งบรายจ่ายอื่น	68.250	69.000	137.250
รวม	158.445	232.533	390.978

งบประมาณจำแนกตามกิจกรรมหลัก

หน่วย : ล้านบาท

ผลผลิต	กิจกรรมหลัก	งบประมาณ
ผลผลิต 1	1. จัดหาทรัพยากรแร่และวัตถุดิบ	60.855
	2. ศึกษา วิเคราะห์ วิจัย และถ่ายทอดองค์ความรู้และเทคโนโลยี	97.590
ผลผลิต 2	1. อนุญาต กำกับดูแลการประกอบการอุตสาหกรรมเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐาน	123.161
	2. วิเคราะห์ ตรวจสอบ ประเมินผลและจัดการสิ่งแวดล้อม	109.372
	รวม	390.978

งบแสดงฐานะทางการเงิน

ณ วันที่ 30 กันยายน 2554

	หมายเหตุ	(หน่วย : บาท)
สินทรัพย์		
สินทรัพย์หมุนเวียน		
เงินสดและรายการเทียบเท่าเงินสด	2	138,736,849.92
ลูกหนี้ระยะสั้น		190,562,845.96
รายได้ค้างรับ		404,984.06
สินค้าและวัสดุคงเหลือ		11,298,796.86
รวมสินทรัพย์หมุนเวียน		341,003,116.90
สินทรัพย์ไม่หมุนเวียน		
ลูกหนี้ระยะยาว		0.00
ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ (สุทธิ)	3	187,749,041.66
สินทรัพย์โครงสร้างพื้นฐาน (สุทธิ)	4	0.00
สินทรัพย์ไม่มีตัวตน (สุทธิ)	5	1,261,123.42
สินทรัพย์ไม่หมุนเวียนอื่น		0.00
รวมสินทรัพย์ไม่หมุนเวียน		189,010,165.08
รวมสินทรัพย์		530,013,281.98

หมายเหตุ : ประกอบงบการเงินเป็นส่วนหนึ่งของงบการเงินนี้
(ยังไม่ผ่านการตรวจสอบรับรองโดยสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน)

งบแสดงฐานะทางการเงิน

ณ วันที่ 30 กันยายน 2554

หนี้สิน	หมายเหตุ	(หน่วย : บาท)
หนี้สินหมุนเวียน		
เจ้าหนี้ระยะสั้น		38,921,412.58
ค่าใช้จ่ายค้างจ่าย		3,269,269.25
รายได้แผ่นดินรอนำส่งคลัง	11	0.00
เงินอุดหนุนจากรัฐบาลระยะสั้น		0.00
เงินรับฝากระยะสั้น		551,556,594.82
หนี้สินหมุนเวียนอื่น		2,151,303.35
รวมหนี้สินหมุนเวียน		595,898,580.00
หนี้สินไม่หมุนเวียน		
รายได้รอการรับรู้ระยะยาว		40,804,167.16
เงินอุดหนุนจากรัฐบาลระยะยาว		1,060,000.00
รวมหนี้สินไม่หมุนเวียน		41,864,167.16
รวมหนี้สิน		637,762,747.16
สินทรัพย์สุทธิ		(107,749,465.18)
สินทรัพย์สุทธิ		
ทุน		181,044,329.25
รายได้สูง (ต่ำ) กว่าค่าใช้จ่ายสะสม		(288,793,794.43)
รวมสินทรัพย์สุทธิ		(107,749,465.18)

งบแสดงฐานะทางการเงิน

ณ วันที่ 30 กันยายน 2554

	หมายเหตุ	(หน่วย : บาท)
รายได้จากการดำเนินงาน		
รายได้จากรัฐบาล		
รายได้จากงบประมาณ	6	408,521,668.29
รวมรายได้จากรัฐบาล		408,521,668.29
รายได้จากแหล่งอื่น		
รายได้จากการขายสินค้าและบริการ		0.00
รายได้จากเงินช่วยเหลือและเงินบริจาค		2,258,803.69
รายได้อื่น		0.00
รวมรายได้จากแหล่งอื่น		2,258,803.69
รวมรายได้จากการดำเนินงาน		410,780,471.98

ค่าใช้จ่ายจากการดำเนินงาน		
ค่าใช้จ่ายบุคลากร	7	228,183,352.67
ค่าใช้จ่ายบำเหน็จบำนาญ		39,013,717.28
ค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรม		3,161,173.48
ค่าใช้จ่ายในการเดินทาง		21,777,930.31
ค่าวัสดุและค่าใช้สอย	8	94,170,490.46
ค่าสาธารณูปโภค	9	8,235,171.79
ค่าเสื่อมราคาและค่าตัดจำหน่าย	10	22,104,371.43
ค่าใช้จ่ายอื่น		41,009.54
ค่าใช้จ่ายเงินอุดหนุน		336,240.38
รวมค่าใช้จ่ายจากการดำเนินงาน		417,023,457.34
รายได้สูง (ต่ำ) กว่าค่าใช้จ่ายจากการดำเนินงาน		(6,242,985.36)

หมายเหตุ : ประกอบงบการเงินเป็นส่วนหนึ่งของงบการเงินนี้
(ยังไม่ผ่านการตรวจสอบรับรองโดยสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน)

งบแสดงฐานะทางการเงิน

ณ วันที่ 30 กันยายน 2554

หมายเหตุ	(หน่วย : บาท)
รายได้/ค่าใช้จ่ายที่ไม่เกิดจากการดำเนินงาน	
กำไร/ขาดทุนสุทธิจากการจำหน่ายสินทรัพย์	(457,494.67)
รายการอื่นๆ ที่ไม่เกิดจากการดำเนินงาน	0.00
รวมรายได้/ค่าใช้จ่ายที่ไม่เกิดจากการดำเนินงาน	(457,494.67)
รายได้สูง (ต่ำ) กว่าค่าใช้จ่ายจากกิจกรรมตามปกติ	(6,242,985.36)
รายการพิเศษ	0.00
รายได้สูง (ต่ำ) กว่าค่าใช้จ่ายส่วนราชการ	(6,700,480.03)

หมายเหตุ : ประกอบงบการเงินเป็นส่วนหนึ่งของงบการเงินนี้
(ยังไม่ผ่านการตรวจสอบรับรองโดยสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน)

หมายเหตุประกอบงบการเงิน

ณ วันที่ 30 กันยายน 2554

หมายเหตุที่ 1 - สรุปนโยบายการบัญชีที่สำคัญ

1. หลักเกณฑ์ในการจัดทำงบการเงิน

งบการเงินนี้จัดทำขึ้นตามเกณฑ์ดังกล่าว โดยเป็นไปตามข้อกำหนดในหลักการและนโยบายบัญชีสำหรับหน่วยงานภาครัฐ ฉบับที่ 2 ตามประกาศกระทรวงการคลัง เมื่อวันที่ 6 มกราคม 2546 การจัดประเภทและการแสดงรายการในงบการเงินถือปฏิบัติตามหนังสือกรมบัญชีกลาง ที่ กค.0423.2/ว.410 เรื่องรูปแบบรายงานการเงินของหน่วยงานภาครัฐ สำหรับปีงบประมาณ พ.ศ. 2551

2. หน่วยงานที่เสนอรายงาน

รายงานที่ปรากฏในงบการเงินรวมถึงรายการที่เกิดจากเงินในงบประมาณและเงินนอกงบประมาณที่กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ใช้ในการดำเนินงาน ซึ่งเป็นรายการที่เกิดขึ้นทั้งที่หน่วยงานในส่วนกลางและหน่วยงานในภูมิภาค

3. ขอบเขตของข้อมูลในรายงาน

รายการที่ปรากฏในงบการเงิน รวมถึงสินทรัพย์ หนี้สิน รายได้ และค่าใช้จ่าย ซึ่งเป็นของรัฐบาลในภาพรวม แต่ให้หน่วยงานเป็นผู้รับผิดชอบในการดูแลรักษาและบริหารจัดการให้แก่รัฐบาล ภายใต้อำนาจหน้าที่ตามกฎหมาย และรวมถึงสินทรัพย์ หนี้สิน รายได้ และค่าใช้จ่ายซึ่งเป็นของหน่วยงานที่ใช้เพื่อประโยชน์ในการดำเนินงานของหน่วยงานเอง ซึ่งรายการที่เกิดขึ้นที่หน่วยงานในส่วนกลาง และหน่วยงานในภูมิภาค

4. การรับรู้รายได้

- รายได้จากเงินงบประมาณรับรู้เมื่อได้รับอนุมัติคำขอเบิกเงินจากกรมบัญชีกลาง
- รายได้แผ่นดินรับรู้เมื่อได้รับเงิน

รายได้แผ่นดินแสดงเป็นรายการต่างหากจากรายได้และค่าใช้จ่ายจากกิจกรรมปกติของหน่วยงานในงบรายได้และค่าใช้จ่าย

5. วัสดุคงเหลือ

- วัสดุคงเหลือ แสดงในราคาทุน และตีราคาวัสดุคงเหลือโดยวิธีเข้าก่อนออกก่อน

6. ที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์

หน่วยงานรับรู้รายการสินทรัพย์ถาวรในบัญชีของหน่วยงาน ดังนี้

- อาคารและสิ่งก่อสร้างที่ได้มาก่อนปีงบประมาณ พ.ศ. 2546 รับรู้ราคาทุน ตั้งแต่ 30,000 บาทขึ้นไป เฉพาะที่ยังมีอายุการใช้งานเหลืออยู่
- ครุภัณฑ์และอุปกรณ์ ตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. 2540 - 2545 รับรู้เฉพาะราคาทุน ตั้งแต่ 30,000 บาทขึ้นไป
- ครุภัณฑ์และอุปกรณ์ที่ได้มาตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. 2546 เป็นต้นไป บันทึกรับรู้ราคาทุนตั้งแต่ 5,000 บาทขึ้นไป
- สินทรัพย์ไม่มีตัวตนแสดงในราคาทุนหักค่าตัดจำหน่ายสะสม

7. ค่าเสื่อมราคาและค่าตัดจำหน่าย

- ค่าเสื่อมราคาคำนวณโดยวิธีเส้นตรง ตามเกณฑ์อายุการใช้งานโดยประมาณของสินทรัพย์ดังนี้

อาคารและสิ่งก่อสร้าง 15 - 40 ปี

ครุภัณฑ์และอุปกรณ์ 5 - 12 ปี

- ค่าตัดจำหน่าย

สินทรัพย์ไม่มีตัวตนคำนวณตามอายุการใช้งาน 5 ปี

หมายเหตุที่ 2 - เงินสดและรายการเทียบเท่าเงินสด

เงินสด	0.00
เงินฝากของหน่วยงาน (เงินงบประมาณ)	7,850.00
เงินฝากของหน่วยงาน (เงินนอกงบประมาณ)	0.00
เงินฝากคลัง	137,668,999.92
เงินทดรองราชการ	1,060,000.00
เงินฝากไม่มีรายตัว	0.00
พักเงินฝากคลัง	0.00
รวมเงินสดและรายการเทียบเท่าเงินสด	138,736,849.92

หมายเหตุที่ 3 - ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ (สุทธิ)

อาคารและสิ่งปลูกสร้าง	236,113,149.08
หัก ค่าเสื่อมราคาสะสม	114,723,817.19
อาคารและสิ่งปลูกสร้าง (สุทธิ)	121,389,331.89
อุปกรณ์	193,662,461.70
หัก ค่าเสื่อมราคาสะสม	127,302,751.93
อุปกรณ์ (สุทธิ)	66,359,709.77
รวม ที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์ (สุทธิ)	187,749,041.66

หมายเหตุที่ 4 - สินทรัพย์โครงสร้างพื้นฐาน (สุทธิ)

สินทรัพย์โครงสร้างพื้นฐาน	0.00
หัก ค่าเสื่อมราคาสะสม	0.00
รวม สินทรัพย์โครงสร้างพื้นฐาน (สุทธิ)	0.00

โอนสินทรัพย์โครงสร้างพื้นฐานไปสิ่งปลูกสร้าง จำนวนเงิน (750,237 - 40,471) = 709,496

หมายเหตุที่ 5 - สินทรัพย์ที่ไม่มีตัวตน (สุทธิ)

โปรแกรมคอมพิวเตอร์	3,289,106.00
หัก ค่าตัดจำหน่ายสะสม	2,027,982.58
รวม โปรแกรมคอมพิวเตอร์ (สุทธิ)	1,261,123.42

หมายเหตุที่ 6 - รายได้จากงบประมาณ

รายได้จากงบบุคลากร	191,234,447.19
รายได้จากงบดำเนินงาน	37,228,260.33
รายได้จากงบลงทุน	18,455,752.73
รายได้จากงบอุดหนุน	349,000.00
รายได้จากงบกลาง	69,973,835.05
รายได้จากงบรายจ่ายอื่น	98,027,108.32
หัก เบิกเกินส่งคืนเงินงบประมาณ	(6,746,735.33)
รวม รายได้จากงบประมาณ	408,521,668.29

หมายเหตุที่ 7 - ค่าใช้จ่ายบุคลากร

เงินเดือน	151,630,639.01
เงินค่าล่วงเวลา	520,080.00
ค่าจ้างประจำ	40,215,587.32
ค่าเช่าบ้าน	1,449,940.00
เงินรางวัลประจำปี	0.00
ค่ารักษาพยาบาล	23,748,091.13
ค่าใช้จ่ายบุคลากรอื่น	10,619,015.21
รวม ค่าใช้จ่ายบุคลากร	228,183,352.67

หมายเหตุที่ 8 - ค่าวัสดุและค่าใช้สอย

ค่าวัสดุ	9,136,879.12
ค่าซ่อมแซมและบำรุงรักษา	4,554,845.64
ค่าแก๊สและน้ำมันเชื้อเพลิง	2,978,350.92
ค่าจ้างเหมาบริการ	19,689,843.91
ค่าใช้จ่ายอื่น	9,639,131.65
ค่าจ้างที่ปรึกษา	48,171,439.22
รวม ค่าวัสดุและค่าใช้สอย	94,170,490.46

หมายเหตุที่ 9 - ค่าสาธารณูปโภค

ค่าไฟฟ้า	5,509,626.28
ค่าน้ำประปา	639,293.74
ค่าสาธารณูปโภคอื่น	2,086,251.77
รวม ค่าสาธารณูปโภค	8,235,171.79

หมายเหตุที่ 10 - ค่าเสื่อมราคาและค่าตัดจำหน่าย

อาคารและสิ่งก่อสร้าง	5,303,362.07
อุปกรณ์	16,443,082.58
สินทรัพย์โครงสร้างพื้นฐาน	40,741.00
สินทรัพย์ไม่มีตัวตน	317,185.78
สินทรัพย์อื่น	0.00
รวม ค่าเสื่อมราคาและค่าตัดจำหน่าย	22,104,371.43

หมายเหตุที่ 11 รายงานรายได้แผ่นดิน

รายได้แผ่นดินที่จัดเก็บ

รายได้แผ่นดิน - ภาษี

ภาษีทางตรง	0.00
ภาษีทางอ้อม	0.00
ภาษีอื่น	1,032,233,019.99
รวมรายได้ภาษี	1,032,233,019.99

รายได้แผ่นดิน - นอกจากภาษี

รายได้จากการขายสินค้าและบริการ	11,171,980.88
รายได้อื่น	722,510,398.08
รวมรายได้นอกจากภาษี	733,682,378.96

รวมรายได้แผ่นดินที่จัดเก็บ

1,765,915,398.95

หัก รายได้แผ่นดินถอนคืนจากคลัง

0.00

รายได้แผ่นดินจัดสรรตามกฎหมาย

0.00

รายได้สุทธิจากยอดถอนคืนและจัดสรรตามกฎหมาย

1,765,915,398.95

รายได้แผ่นดินนำส่งคลัง

(1,769,138,890.78)

(3,223,491.83)

ปรับปรุงรายได้แผ่นดินรอนำส่งคลัง

3,223,491.83

0.00

หมายเหตุ : ประกอบงบการเงินเป็นส่วนหนึ่งของงบการเงินนี้
(ยังไม่ผ่านการตรวจสอบรับรองโดยสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน)

ส่วนที่ 3

ผลการปฏิบัติราชการ

แผนที่ยุทธศาสตร์ ○

ผลการปฏิบัติราชการตามคำรับรองการปฏิบัติราชการ ○

การดำเนินงานตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ○

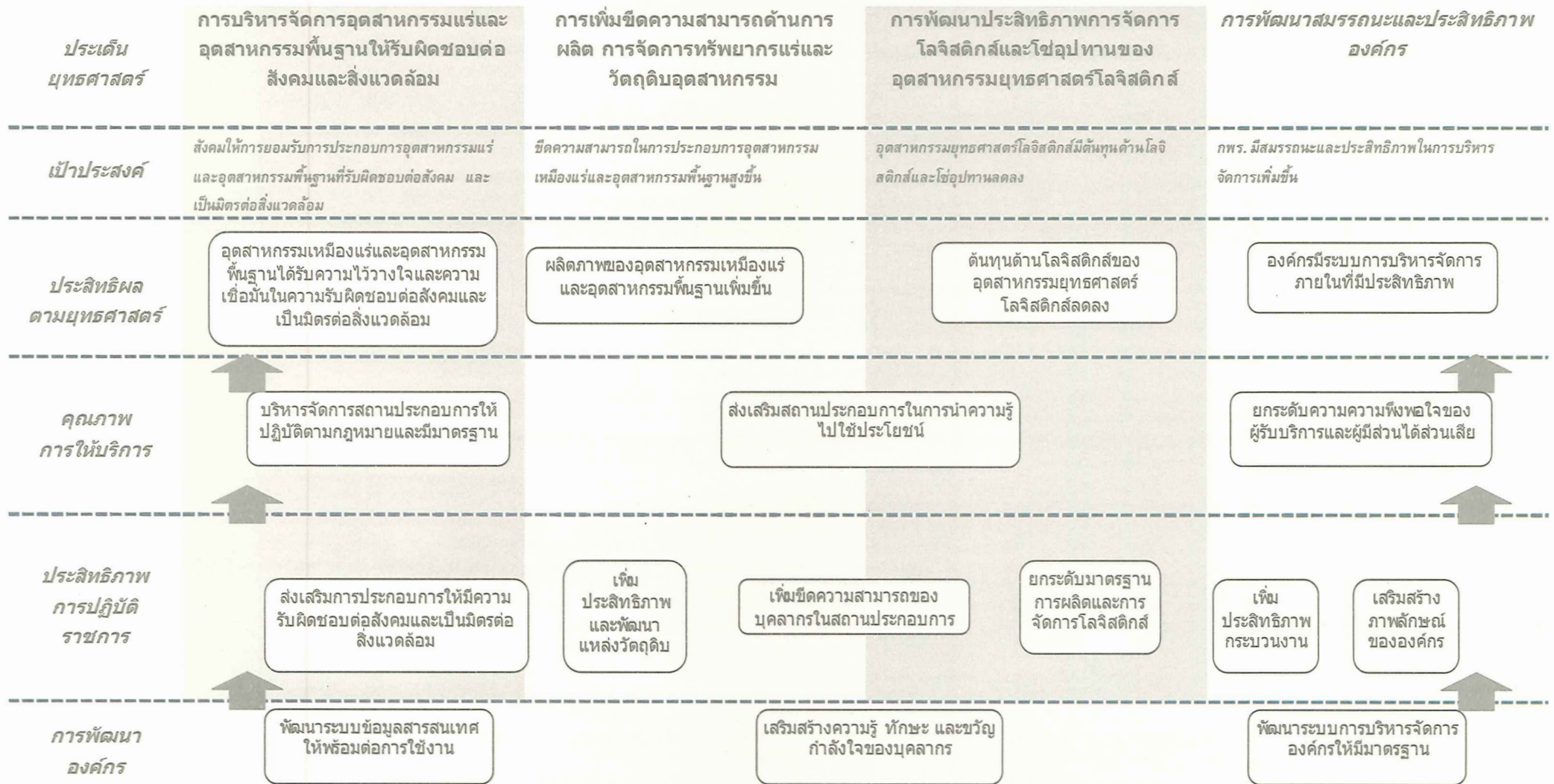
พ.ศ. 2550 มาตรา ๖๗ วรรคสอง ○

การพัฒนองค์กรสู่ความเป็นเลิศ ○

05 19 2006 08 46

Strategy Map ของกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ (ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2554-2557)

ผลการปฏิบัติราชการตามคำรับรองการปฏิบัติราชการ

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2554

ตัวชี้วัด ผลการปฏิบัติราชการ	หน่วย วัด	น้ำหนัก (ร้อยละ)	เกณฑ์การให้คะแนน					ผลการดำเนินงาน			
			1	2	3	4	5	ผลการ ดำเนินงาน	ค่าคะแนน ที่ได้	คะแนนถ่วง น้ำหนัก	
มิติที่ 1 มิติด้านประสิทธิผล (น้ำหนัก : ร้อยละ 54)									4.4741		
1	ระดับความสำเร็จของร้อยละเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักในการบรรลุเป้าหมายตามแผนปฏิบัติการของกระทรวงและนโยบายสำคัญ/ พิเศษของรัฐบาล (น้ำหนัก : ร้อยละ 20)								4.4702		
1.1	ระดับความสำเร็จของร้อยละเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักในการบรรลุเป้าหมายตามแผนปฏิบัติการของกระทรวง (น้ำหนัก : ร้อยละ 8)								4.7947		
1.1.1	ระดับความสำเร็จของการ ปรับโครงสร้างการผลิต อุตสาหกรรมแม่พิมพ์	ระดับ	1.60	1	2	3	4	5	4.69	4.6923	0.0774
1.1.2	มูลค่าการลงทุนที่ได้รับบัตร ส่งเสริม (พื้นที่นาบาท)	มูลค่า	1.60	420	430	440	450	460	452.81	4.2811	0.0706
1.1.3	ระดับความสำเร็จของการ จัดทำดัชนีผลิตภาพรวมของ SMEs	ระดับ	1.60	1	2	3	4	5	5.00	5.0000	0.0825
1.1.4	ร้อยละของจำนวนเรื่อง ร้องเรียนสถานประกอบการ ที่ได้รับการสั่งการแก้ไขและมี การติดตามผล	ร้อยละ	1.60	94	95	96	97	98	99.44	5.0000	0.0825
1.1.5	ร้อยละความสำเร็จของการ พัฒนาบุคลากรตามสายงาน หลักของกระทรวง อุตสาหกรรมมีผลประเมินใน ระดับที่ดีขึ้น	ร้อยละ	1.60	60	65	70	75	80	93.77	5.0000	0.0825
1.2	ระดับความสำเร็จในการ ขับเคลื่อนนโยบายสำคัญ / พิเศษของรัฐบาล			ไม่ได้กำหนดเป็นตัวชี้วัด							
1.3	ระดับความสำเร็จของร้อยละ เฉลี่ยถ่วงน้ำหนักในการ ดำเนินการตามแผนปฏิบัติ การของกระทรวงที่มี เป้าหมายร่วมกันระหว่าง กระทรวง	ระดับ	10	1	2	3	4	5		4.3047	
1.4	ระดับความสำเร็จของการ พัฒนาศูนย์บริการร่วมหรือ เคาน์เตอร์บริการประชาชน	ระดับ	2	1	2	3	4	5	4.00	4.0000	0.0825

ตัวชี้วัด ผลการปฏิบัติราชการ	หน่วย วัด	น้ำหนัก (ร้อยละ)	เกณฑ์การให้คะแนน					ผลการดำเนินงาน		
			1	2	3	4	5	ผลการ ดำเนิน งาน	ค่าคะแนน ที่ได้	คะแนนถ่วง น้ำหนัก
2 ระดับความสำเร็จของร้อยละเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักในการบรรลุเป้าหมายตามแผนปฏิบัติการของกลุ่มภารกิจ (น้ำหนัก : ร้อยละ 10)									5.0000	
2.1 ร้อยละของสถานประกอบการเป้าหมายที่เข้าสู่ระบบ CSR	ร้อยละ	4	61	62	63	64	65	86.93	5.0000	0.2062
2.2 ร้อยละของสถานประกอบการที่สามารถลดต้นทุนลงจากการปรับปรุงประสิทธิภาพ	ร้อยละ	3	52	53	54	55	56	66.54	5.0000	0.1546
2.3 ระดับความสำเร็จของการส่งเสริมสถานประกอบการเป้าหมายที่นำกากของเสียมาใช้ประโยชน์ได้ทั้งหมด (Zero Waste)	จำนวน	3	1	2	3	4	5	5.00	5.0000	0.1546
3 ระดับความสำเร็จของร้อยละเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักในการบรรลุเป้าหมายตามแผนปฏิบัติการของส่วนราชการระดับกรมหรือเทียบเท่า (น้ำหนัก : ร้อยละ 24)									4.2583	
3.1 ระดับความสำเร็จของการดำเนินการถ่ายโอนงานด้านการตรวจสอบและรับรองคุณภาพมาตรฐาน								ไม่ได้กำหนดเป็นตัวชี้วัด		
3.2 ระดับความสำเร็จของร้อยละเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักในการดำเนินการตามแผนปฏิบัติการของกระทรวงที่มีการบูรณาการร่วมกันระหว่างกรมในกระทรวงอุตสาหกรรม		3							5.0000	
3.2.1 ร้อยละของสถานประกอบการเป้าหมายที่ปฏิบัติตามถูกต้องตามกฎหมาย	ร้อยละ	3	96.0	96.5	97.0	97.5	98.0	98.85	5.0000	0.1546
3.3 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการผลิตในอุตสาหกรรมเหมืองแร่	ร้อยละ	4	5.10	5.20	5.30	5.40	5.50	5.59	4.8000	0.1979
3.4 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการผลิตในอุตสาหกรรมผลิตเหล็กกล้า	ร้อยละ	4	3	5	7	9	11	35.05	5.0000	0.2062
3.5 ร้อยละของจำนวนสถานประกอบการอุตสาหกรรมพื้นฐานเป้าหมายที่ได้รับการส่งเสริมให้มีการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต	ร้อยละ	3	4	5	6	7	8	8.07	5.0000	0.1546
3.6 ร้อยละของจำนวนสถานประกอบการเป้าหมายที่สามารถยกระดับประสิทธิภาพการจัดการโลจิสติกส์	ร้อยละ	4	80	85	90	95	100	100.00	5.0000	0.2062

ตัวชี้วัด ผลการปฏิบัติราชการ	หน่วย วัด	น้ำหนัก (ร้อยละ)	เกณฑ์การให้คะแนน					ผลการดำเนินงาน		
			1	2	3	4	5	ผลการ ดำเนินงาน	ค่าคะแนน ที่ได้	คะแนนถ่วง น้ำหนัก
3.7 ร้อยละของจำนวนสถานประกอบการในกำกับของ กพร. มีผลการประเมินในระดับผ่านเกณฑ์มาตรฐาน	ร้อยละ	4	91.50	92.00	92.50	93.00	93.50	88.97	1.0000	0.0412
3.8 ร้อยละของจำนวนสถานประกอบการเป้าหมายที่ผ่านเกณฑ์ประเมินมาตรฐานเหมืองแร่สีเขียว (Green Mining)	ร้อยละ	2	16	18	20	22	24	29.26	4.5000	0.0928
มิติที่ 2 มิติด้านคุณภาพการให้บริการ (น้ำหนัก : ร้อยละ 8)									5.0000	
4 ร้อยละของระดับความพึงพอใจของผู้กำหนดนโยบาย	ร้อยละ		65	70	75	80	85	ยกเลิกตามมติ อ.ก.พ.ร.		
5.1 ร้อยละความเชื่อมั่นต่อภาพลักษณ์การให้บริการของส่วนราชการ	ร้อยละ	2	น้อยกว่า 65	65 ถึง 70	70 ถึง 75	75 ถึง 80	มากกว่า 80	84.86	5.0000	0.1031
5.2 ระดับความสำเร็จของการดำเนินงานตามแผนการมีส่วนร่วมภาคประชาชน	ระดับ	2	1	2	3	4	5	5.00	5.0000	0.1031
5.3 ระดับความสำเร็จในการปรับปรุงกระบวนการและยกระดับคุณภาพการให้บริการ	ระดับ	2	1	2	3	4	5	5.00	5.0000	0.1031
5.4 ร้อยละของจำนวนเรื่องร้องเรียนที่ดำเนินการจนได้ข้อยุติ	ร้อยละ	2	74	77	80	83	86	100.00	5.0000	0.1031
มิติที่ 3 มิติด้านประสิทธิภาพของการปฏิบัติราชการ (น้ำหนัก : ร้อยละ 15)									3.4982	
6. ร้อยละของการเบิกจ่ายเงินงบประมาณรายจ่ายลงทุน/ภาพรวม/เงินโครงการภายใต้แผนปฏิบัติการไทยเข้มแข็ง 2555	ร้อยละ	5							1.0000	
6.1 ร้อยละของการเบิกจ่ายเงินงบประมาณรายจ่ายลงทุน	ร้อยละ	2	66	69	72	75	78	57.60	1.0000	0.0206
6.2 ร้อยละของการเบิกจ่ายเงินงบประมาณรายจ่ายภาพรวม	ร้อยละ	1.5	91	92	93	94	95	79.62	1.0000	0.0155
6.3 ร้อยละของการเบิกจ่ายเงินโครงการภายใต้แผนปฏิบัติการไทยเข้มแข็ง 2555	ร้อยละ	-	60	70	80	90	100	ไม่ได้กำหนด เป็นตัวชี้วัด		
6.4 ร้อยละความสำเร็จของการเบิกจ่ายเงินงบประมาณตามแผน	ร้อยละ	1.5	86	89.5	93	96.5	100	85.62	1.0000	0.0155
ระดับความสำเร็จของการควบคุมภายใน	ระดับ	2	1	2	3	4	5	5.00	5.0000	0.1031

ตัวชี้วัด ผลการปฏิบัติงาน	หน่วย วัด	น้ำหนัก (ร้อยละ)	เกณฑ์การให้คะแนน					ผลการดำเนินงาน		
			1	2	3	4	5	ผลการ ดำเนินงาน	ค่าคะแนน ที่ได้	คะแนนถ่วง น้ำหนัก
8.1 ระดับความสำเร็จของร้อยละเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักในการรักษามาตรฐานระยะเวลาการให้บริการ	ระดับ	2	1	2	3	4	5	4.64	4.6364	0.0956
8.2 ระดับความสำเร็จของการจัดทำต้นทุนต่อหน่วยผลิต	ระดับ	2	1	2	3	4	5	4.10	4.1000	0.0845
8.3 ระดับความสำเร็จของการพัฒนาระบบการประเมินความคุ้มค่าเชิงภารกิจ	ระดับ	2	1	2	3	4	5	5.00	5.0000	0.1031
8.4 ระดับความสำเร็จของการดำเนินการตามแผนพัฒนากฎหมายของส่วนราชการ	ระดับ	2							5.0000	
8.4.1 ระดับความสำเร็จของร้อยละเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักของการยกร่างกฎหมาย แก้ไข หรือยกเลิกกฎหมายและอนุบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับการอนุมัติอนุญาตของส่วนราชการ	ระดับ	-	1	2	3	4	5	ไม่ได้กำหนดเป็นตัวชี้วัด		
8.4.2 ระดับความสำเร็จของการทบทวนแผนพัฒนากฎหมายของส่วนราชการในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรม	ระดับ	2	1	2	3	4	5	5.00	5.0000	0.1031
มิติที่ 4 มิติด้านการพัฒนาศักยภาพ (น้ำหนัก : ร้อยละ 20)									4.4976	
9. ระดับความสำเร็จของการพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ	ระดับ	20							4.4976	
9.1 ร้อยละของการผ่านเกณฑ์คุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐระดับพื้นฐาน	ร้อยละ	8	60	70	80	90	100		3.9143	0.3228
9.2 ระดับความสำเร็จของร้อยละเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักในการบรรลุเป้าหมายความสำเร็จของผลลัพธ์การดำเนินการ (ผลลัพธ์ของกระบวนการ) ของส่วนราชการตามเกณฑ์คุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐระดับพื้นฐาน (หมวด 7)	ระดับ	6	1	2	3	4	5	4.77	4.7731	0.2952
9.3 ระดับความสำเร็จของการประเมินองค์การด้วยตนเองตามแนวทางการพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐระดับพื้นฐาน	ระดับ	6	1	2	3	4	5	5.00	5.0000	0.3093
น้ำหนักรวม		97.00							ค่าคะแนนที่ได้	4.3714

หมายเหตุ : ผลคะแนน ณ สิงหาคม พ.ศ.2555

ส่วนที่ 4

ผลการดำเนินงานที่สำคัญ กพร.

ด้านอุตสาหกรรมเหมืองแร่ ○

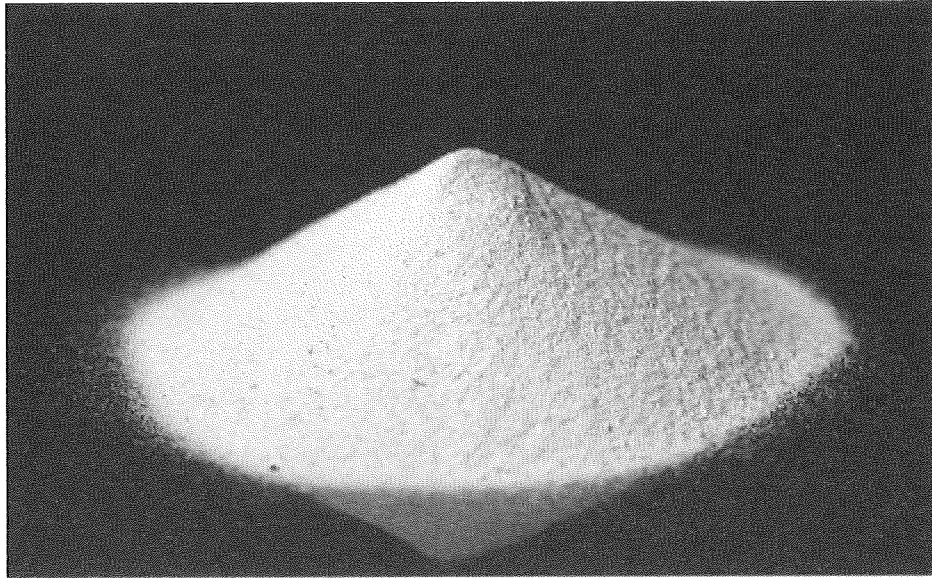
ด้านอุตสาหกรรมพื้นฐาน ○

ด้านโลจิสติกส์อุตสาหกรรม ○

จากสถานการณ์และปัจจัยแวดล้อมทางเศรษฐกิจของประเทศที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ส่งผลให้ภาคอุตสาหกรรมซึ่งรวมถึงอุตสาหกรรมแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐานต้องมีการปรับตัว เพื่อให้สอดคล้องและทันต่อสถานการณ์ดังกล่าว กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ในฐานะที่เป็นหน่วยงานที่มีบทบาทสำคัญในการบริหารจัดการอุตสาหกรรมแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐาน นอกจากจะดำเนินการตามภารกิจในการกำกับ ดูแล และส่งเสริมการประกอบการอุตสาหกรรมแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐาน ตลอดจนพัฒนาระบบโลจิสติกส์อุตสาหกรรมแล้ว ยังได้ปรับกระบวนการทำงานเชิงรุกมากขึ้น เช่น การสร้างจิตสำนึกความรับผิดชอบต่อสังคม การสร้างเครือข่ายเฝ้าระวังปัญหาสิ่งแวดล้อม การให้ข้อมูลความรู้กับประชาชน ตลอดจนการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน โดยมีผลการดำเนินงานที่สำคัญๆ ดังนี้

ด้านอุตสาหกรรมเหมืองแร่

การส่งเสริมอุตสาหกรรมเหมืองแร่ให้มีมาตรฐานสากลเพื่อความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR-DPIM)

กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ร่วมกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียดำเนินการทบทวนและจัดทำมาตรฐานความรับผิดชอบต่อสังคมของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมแร่ (CSR-DPIM) เพื่อให้ครอบคลุมหัวข้อและแนวทางตามมาตรฐานสากลว่าด้วยความรับผิดชอบต่อสังคม (ISO 26000) มากขึ้น และได้มีการประกาศใช้เมื่อวันที่ 19 เมษายน 2554 และได้ฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนาให้สถานประกอบการให้มีมาตรฐานความรับผิดชอบต่อสังคม ของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมแร่ (CSR-DPIM) จำนวนรวมทั้งสิ้น 16 ราย นอกจากนี้ได้ทำกิจกรรมเสริมเพื่อสร้างการมีส่วนร่วมระหว่างผู้ประกอบการกับชุมชน เช่น โครงการตรวจสุขภาพประชาชนในพื้นที่เหมืองแร่ 3 พื้นที่ ในเขตอำเภอหนองปีด้า อำเภอรัตนพิบูลย์ จังหวัดนครศรีธรรมราช และ อำเภอบ้านนาสาร จังหวัดสุราษฎร์ธานี แนวทางการดำเนินงานในระยะต่อไป

การเข้าพื้นที่เพื่อสร้างการมีส่วนร่วมระหว่างผู้ประกอบการกับชุมชน

ดำเนินการสร้างเครือข่ายผู้ประกอบการเหมืองแร่ที่ได้รับเกียรติบัตร CSR-DPIM แล้วในปีที่ผ่านมา จำนวนประมาณ 30 ราย เพื่อแบ่งปันประสบการณ์ด้านความรับผิดชอบต่อสังคมร่วมกัน และจะทำการยกระดับสถานประกอบการที่ได้รับเกียรติบัตรในปีที่ผ่านมา เข้าร่วมโครงการอุตสาหกรรมสีเขียว (Green Industry) ซึ่งสถานประกอบการที่ได้รับ CSR-DPIM ถือว่าอยู่ในระดับที่ 3 ของโครงการอุตสาหกรรมสีเขียว เพื่อพัฒนาไปสู่ระดับที่สูงขึ้น คือระดับที่ 4 หรือ 5 ต่อไป

การทวนสอบการปฏิบัติตามมาตรฐานความรับผิดชอบต่อสังคมของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมแร่

การส่งเสริมและพัฒนาสถานประกอบการเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐานเพื่อเข้าสู่อุตสาหกรรมสีเขียว

การส่งเสริมและพัฒนาสถานประกอบการเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐานเพื่อเข้าสู่อุตสาหกรรมสีเขียว เป็นหนึ่งภายใต้โครงการอุตสาหกรรมสีเขียว (Green Industry) ที่กระทรวงอุตสาหกรรมได้จัดทำขึ้นเพื่อส่งเสริมภาคอุตสาหกรรมให้มีการประกอบการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและสังคม ส่งผลให้ภาคอุตสาหกรรมมีภาพลักษณ์ที่ดี น่าเชื่อถือ ประชาชนไว้วางใจ และเกิดการสร้างสรรค์ธุรกิจสีเขียว ซึ่งจะทำให้ผลิตภัณฑ์มวลรวมสีเขียวของประเทศ (Green GDP) มีมูลค่าสูงขึ้นด้วย โดยกระทรวงอุตสาหกรรมได้ร่วมกับทุกหน่วยงานในสังกัด ได้แก่ สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม กรมโรงงานอุตสาหกรรม กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย สถาบันเครือข่ายอื่นๆ และสำนักงานอุตสาหกรรมทั่วประเทศ ส่งเสริมให้สถานประกอบการทั่วประเทศใส่ใจในการดำเนินธุรกิจที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องสู่การเป็นอุตสาหกรรมสีเขียวใน 5 ระดับ ได้แก่

- ระดับที่ 1 ความมุ่งมั่นสีเขียว (Green Commitment) คือความมุ่งมั่นที่จะลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและมีการสื่อสารภายในองค์กรให้ทราบโดยทั่วกัน
- ระดับที่ 2 ปฏิบัติการสีเขียว (Green Activity) คือการดำเนินกิจกรรมเพื่อลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมได้สำเร็จตามความมุ่งมั่นที่ตั้งไว้
- ระดับที่ 3 ระบบสีเขียว (Green System) คือการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบ มีการติดตาม ประเมินผล และทบทวนเพื่อการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง รวมถึงการได้รับรางวัลด้านสิ่งแวดล้อมที่เป็นที่ยอมรับ และการรับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมต่างๆ
- ระดับที่ 4 วัฒนธรรมสีเขียว (Green Culture) คือการที่ทุกคนในองค์กรให้ความร่วมมือร่วมใจดำเนินงานอย่างเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมในทุกด้านของการประกอบกิจการจนกลายเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมองค์กร
- ระดับที่ 5 เครือข่ายสีเขียว (Green Network) คือการแสดงถึงการขยายเครือข่ายตลอดห่วงโซ่อุปทานสีเขียว โดยสนับสนุนให้คู่ค้าและพันธมิตรเข้าสู่กระบวนการรับรองอุตสาหกรรมสีเขียวด้วย

ผู้ร่วมเสวนา เรื่อง “บทบาทของ Green CEO ในการขับเคลื่อนสู่ Green Industry”

กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ได้ดำเนินการตามนโยบายของกระทรวงอุตสาหกรรมในเรื่องดังกล่าว โดยการจัดทำโครงการส่งเสริมและพัฒนาสถานประกอบการเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐานเพื่อเข้าสู่อุตสาหกรรมสีเขียว ครอบคลุมทุกสถานประกอบการที่อยู่ในความรับผิดชอบ ได้แก่ เหมืองแร่ โรงแต่งแร่ โรงโม่บดและย่อยหิน และโรงประกอบโลหะกรรม ให้มีการประกอบกิจการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและสังคมสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืนโดยมีเป้าหมาย ในปี พ.ศ. 2554 จำนวนสถานประกอบการ เหมืองแร่ โรงแต่งแร่ โรงโม่บด หรือย่อยหิน และโรงประกอบโลหะกรรมเข้าร่วมโครงการอุตสาหกรรมสีเขียว จำนวน 16 ราย

ผลการดำเนินงานสามารถส่งเสริมและคัดเลือกสถานประกอบการเหมืองแร่ โรงแต่งแร่ โรงโม่บด หรือย่อยหิน และโรงประกอบโลหะกรรม ให้เข้าร่วมโครงการอุตสาหกรรมสีเขียวและได้รับการรับรอง “อุตสาหกรรมสีเขียว” จำนวน 29 ราย

แนวทางการดำเนินโครงการในระยะต่อไป

ส่งเสริมให้สถานประกอบการ ซึ่งได้แก่ เหมืองแร่ โรงแต่งแร่ โรงโม่ บดหรือย่อยหิน และโรงประกอบโลหะกรรม สมัครเข้าร่วมโครงการอุตสาหกรรมสีเขียวเพิ่มมากขึ้นตามจำนวนเป้าหมายที่กระทรวงอุตสาหกรรมกำหนด นอกจากนี้จะดำเนินการพัฒนาสถานประกอบการที่ได้รับการรับรอง “อุตสาหกรรมสีเขียว” ในระดับต่างๆ ในปีที่ผ่านมาให้มีการปรับปรุงอย่างต่อเนื่องเพื่อเข้าสู่ “อุตสาหกรรมสีเขียว” ในระดับที่สูงขึ้น

สถานประกอบการที่รับการรับรอง “อุตสาหกรรมสีเขียว”

ลำดับ	ชื่อสถานประกอบการ	อุตสาหกรรมสีเขียว
ประเภทเหมืองแร่		
๑	บริษัท สเต็งไตรรัตน์ น่าน จำกัด	ระดับ ๑
๒	บริษัท อัคราไมนิ่ง จำกัด	ระดับ ๒
๓	บริษัท สุรินทร์ ออมย่า เคมีคอล ประเทศไทย จำกัด	ระดับ ๓
๔	บริษัท ผาแดง จำกัด มหาชน	ระดับ ๓
๕	บริษัท ศิลาวารี จำกัด	ระดับ ๓
๖	บริษัท ปูนซิเมนต์เอเชีย จำกัด มหาชน	ระดับ ๓
๗	บริษัท ทีพีโอ โพลีน จำกัด มหาชน	ระดับ ๓
๘	บริษัท เกลือพิมาย จำกัด	ระดับ ๓
๙	บริษัท ปูนซิเมนต์ไทย ท่าหลวง จำกัด	ระดับ ๓
๑๐	บริษัท ปูนซิเมนต์นครหลวง จำกัด มหาชน	ระดับ ๓
๑๑	บริษัท ปูนซิเมนต์ไทยทุ่งสง จำกัด	ระดับ ๓
ประเภทโรงแต่งแร่		
๑๒	บริษัท สินหลวง	ระดับ ๒
๑๓	ห้างหุ้นส่วนจำกัด รัตนรังษิวัฒน์	ระดับ ๒
๑๔	บริษัท ทักษิณโดโลไมท์ จำกัด	ระดับ ๒
๑๕	บริษัท บ้านปูนเนอรัล จำกัด	ระดับ ๓
๑๖	บริษัท เคมีแมน จำกัด	ระดับ ๓
๑๗	บริษัท สุรินทร์ ออมย่า เคมีคอล ประเทศไทย จำกัด	ระดับ ๓
ประเภทโรงไม้ บด หรือย่อยหิน		
๑๘	บริษัท สเต็งไตรรัตน์ น่าน จำกัด	ระดับ ๑
๑๙	ห้างหุ้นส่วนจำกัด ทุ่งนุ้ยศิลาทอง	ระดับ ๒
๒๐	บริษัท ศิลาลิศจิต	ระดับ ๒
๒๑	บริษัท มานะศิลา จำกัด	ระดับ ๒
๒๒	บริษัท เจ คอนสตรัคชั่น จำกัด	ระดับ ๒
๒๓	ห้างหุ้นส่วนจำกัด โรงไม้หิน ชุมแพรุ่งเรือง	ระดับ ๓
๒๔	บริษัท ศิลาวารี จำกัด	ระดับ ๓
๒๕	ห้างหุ้นส่วนสามัญนิติบุคคล ผาทองทุ่งสง	ระดับ ๓
๒๖	บริษัท สุรินทร์ ออมย่า เคมีคอล ประเทศไทย จำกัด	ระดับ ๓
ประเภทโรงประกอบโลหกรรม		
๒๗	บริษัท จีเจ สตีล จำกัด มหาชน	ระดับ ๒
๒๘	บริษัท อัคราไมนิ่ง จำกัด	ระดับ ๒
๒๙	บริษัท จี สตีล จำกัด มหาชน	ระดับ ๓

การขึ้นทะเบียนผู้ควบคุมการใช้วัตถุระเบิดในงานเหมืองแร่

กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ได้ขึ้นทะเบียนผู้ควบคุมวัตถุระเบิดในงานเหมืองแร่ขึ้น ตั้งแต่ปี 2549-2554 โดยมีเป้าหมายฝึกอบรมความรู้ด้านการใช้วัตถุระเบิดให้กับช่างเหมืองแร่ที่ทำหน้าที่ควบคุมการใช้วัตถุระเบิดในงานเหมืองแร่ ในสถานประกอบการเหมืองแร่ที่มีการใช้วัตถุระเบิดซึ่งในประเทศไทยมีประมาณ 500 แห่งทั่วประเทศ ให้มีความรู้ความเข้าใจเรื่องการใช้วัตถุระเบิดอย่างจริงจังโดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องความปลอดภัย และการป้องกันผลกระทบสิ่งแวดล้อม โดยในแต่ละปีจะทำการฝึกอบรมแบ่งเป็น 4 รุ่น รุ่นละ 50 คน มีระยะเวลาในการฝึกอบรมทั้งในด้านทฤษฎี การปฏิบัติงานในสนาม และการทดสอบความรู้ร่วมกันเป็นเวลาไม่น้อยกว่าคนละ 30 ชั่วโมง ปัจจุบันมีผู้ผ่านการฝึกอบรมแล้ว 890 ราย และผ่านการทดสอบฯ และได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ควบคุมการใช้วัตถุระเบิดในงานเหมืองแร่แล้ว 641 ราย

การฝึกอบรม

การดูงานภาคสนาม

การศึกษาแนวทางการพัฒนาแหล่งหินน้ำมัน

หินน้ำมัน (Oilshale) เป็นทรัพยากรแร่ที่มีองค์ประกอบเป็นสารอินทรีย์และอนินทรีย์ จึงสามารถใช้ประโยชน์เป็นแหล่งพลังงานและวัตถุดิบได้ ประเทศไทยมีแหล่งแร่หินน้ำมันที่มีความสำคัญ บริเวณอำเภอแม่สวดและอำเภอแม่ระมาด จังหวัดตาก จากผลการศึกษาของกรมทรัพยากรธรณี ระหว่างปี 2517 – 2522 พบว่าพื้นที่แหล่งแร่ครอบคลุมบริเวณกว่า 552 ตารางกิโลเมตร มีปริมาณสำรองทางธรณีวิทยา 18,669 ล้านตัน คิดเป็นปริมาณน้ำมันหินได้ประมาณ 5,996 ล้านบาร์เรล หรือประมาณการเป็นแหล่งพลังงานทดแทนการใช้น้ำมันเชื้อเพลิงได้ 20 ปี

คณะรัฐมนตรีมีมติเมื่อวันที่ 11 ธันวาคม 2550 อนุมัติให้กรมเชื้อเพลิงธรรมชาติ (ชธ.) และการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย (กฟผ.) เป็นผู้ศึกษา สำรวจ เพื่อกำหนดแนวทางในการพัฒนาแหล่งหินน้ำมันในพื้นที่ที่กำหนดดังกล่าวเป็นเวลา 4 ปี การศึกษาของ กรมเชื้อเพลิงธรรมชาติ และการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย พบว่าแหล่งแร่มีศักยภาพสูงแต่ด้านการลงทุนการใช้หินน้ำมันผลิตกระแสไฟฟ้าด้วยโรงไฟฟ้าขนาด 52 กิโลวัตต์ที่อายุโครงการ 30 ปี ยังไม่มีความคุ้มค่าในเชิงพาณิชย์ เช่นเดียวกับผลศึกษาการสกัดน้ำมันหินจากหินน้ำมัน โดยโรงสกัดชนิด Alberta Taciuk Process ที่กำลังการผลิตน้ำมันหิน 1,600 บาร์เรลต่อวัน แต่มีความเป็นไปได้ทางเทคนิค

ในปี 2553 - 2554 กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ (กพร.) ได้ศึกษาแนวทางการทำเหมืองและใช้ประโยชน์หินน้ำมันแอ่งแม่สวด

ครอบคลุมพื้นที่ 246 ตารางกิโลเมตร (พื้นที่ 104 ตารางกิโลเมตร ตามมติคณะรัฐมนตรี และพื้นที่บางส่วนของตำบลแม่กาษาและแม่ตา) ครอบคลุมรายละเอียดด้านความเป็นไปได้ในการทำเหมือง แนวทางสำรวจเพิ่มเติม ผลกระทบสิ่งแวดล้อม เทคโนโลยีการผลิต และการใช้ประโยชน์พื้นที่บริเวณแหล่งแร่ กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ได้นำข้อมูลหลุมเจาะของกรมทรัพยากรธรณี และของกรมเชื้อเพลิงธรรมชาติ จำนวน 80 และ 16 หลุม ตามลำดับ มาใช้ศึกษาความเป็นไปได้ในการทำเหมืองและใช้ประโยชน์หินน้ำมัน พบว่าโครงการทำเหมืองและใช้ประโยชน์หินน้ำมันมีความเป็นไปได้ถ้าราคาน้ำมันสูงกว่า 130 เหรียญสหรัฐต่อบาร์เรลขึ้นไป โดยโครงการจะมีผลตอบแทนการลงทุน (IRR) มากกว่าร้อยละ 28.2 และระยะเวลาคืนทุน 9.8 ปี ทั้งนี้การประเมินดังกล่าวคิดรวมมูลค่ากากและเถ้าหินน้ำมันซึ่งเป็นผลิตภัณฑ์พลอยได้จากการใช้ประโยชน์หินน้ำมันที่สามารถใช้ประโยชน์ในอุตสาหกรรมอื่นได้ อย่างไรก็ตามจากการศึกษา ยังพบว่า พื้นที่ดังกล่าวอยู่ในบริเวณเดียวกับแนวทางการจัดตั้งเขตเศรษฐกิจพิเศษแม่สวด กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่จึงได้เร่งดำเนินการประสานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งในระดับท้องถิ่นและส่วนกลางเพื่อบูรณาการการพัฒนาแหล่งหินน้ำมันแอ่งแม่สวดรวมกับการพัฒนาพื้นที่และชุมชนในบริเวณดังกล่าวต่อไป

มูลค่าการผลิต การใช้ การส่งออกและการจัดเก็บรายได้ ด้านแร่

การผลิตแร่เพื่อใช้ภายในประเทศและส่งออกไปจำหน่ายยังต่างประเทศ ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2554 มีผลการดำเนินงาน ดังนี้

๑ การผลิต

มีการผลิตแร่ 43 ชนิด มูลค่า 57,281.5 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปีงบประมาณ 2553 ร้อยละ 0.3 สำหรับแร่ที่มีมูลค่าการผลิตสูง 5 อันดับแรก ได้แก่ ลิทไนต์ หินปูน ยิปซัม ทองคำ และสังกะสี โดยมีมูลค่า 20,583.3 15,084.1 5,293.4 3,825.4 และ 1,846.6 ล้านบาท ตามลำดับ โดยแร่ที่ผลิตได้มีการใช้ภายในประเทศและส่งออกไปจำหน่ายยังต่างประเทศ

๑ การใช้แร่ภายในประเทศ

มีการใช้แร่ 40 ชนิด ซึ่งมีมูลค่า 52,774.3 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปีงบประมาณ 2553 ร้อยละ 4.6 สำหรับแร่ที่มีมูลค่าการใช้สูง 5 อันดับแรก ได้แก่ ลิทไนต์ หินปูน โลหะสังกะสี โลหะดีบุก และยิปซัม โดยมีมูลค่า 18,604.7 14,865.4 5,645.5 2,765.8 และ 1,752.4 ล้านบาท ตามลำดับ

๑ การส่งออก

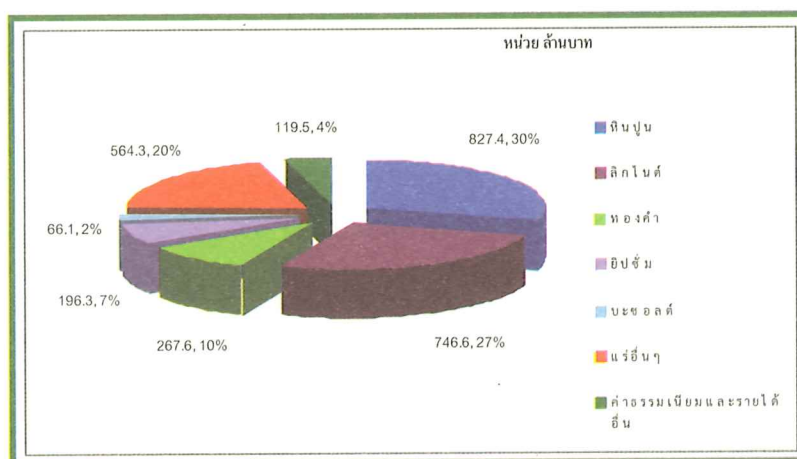
มีการส่งออกแร่ 28 ชนิด ซึ่งมีมูลค่า 29,990.6 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปีงบประมาณ 2553 ล้านบาท ร้อยละ 26.1 สำหรับแร่ที่มีมูลค่าการส่งออกสูง 5 อันดับแรก ได้แก่ โลหะดีบุก ทองคำ ยิปซัม โลหะสังกะสี และแร่เหล็ก โดยมีมูลค่า 18,715.3 3,825.4 3,819.1 460.7 และ 409.3 ล้านบาท ตามลำดับ

การจัดเก็บรายได้

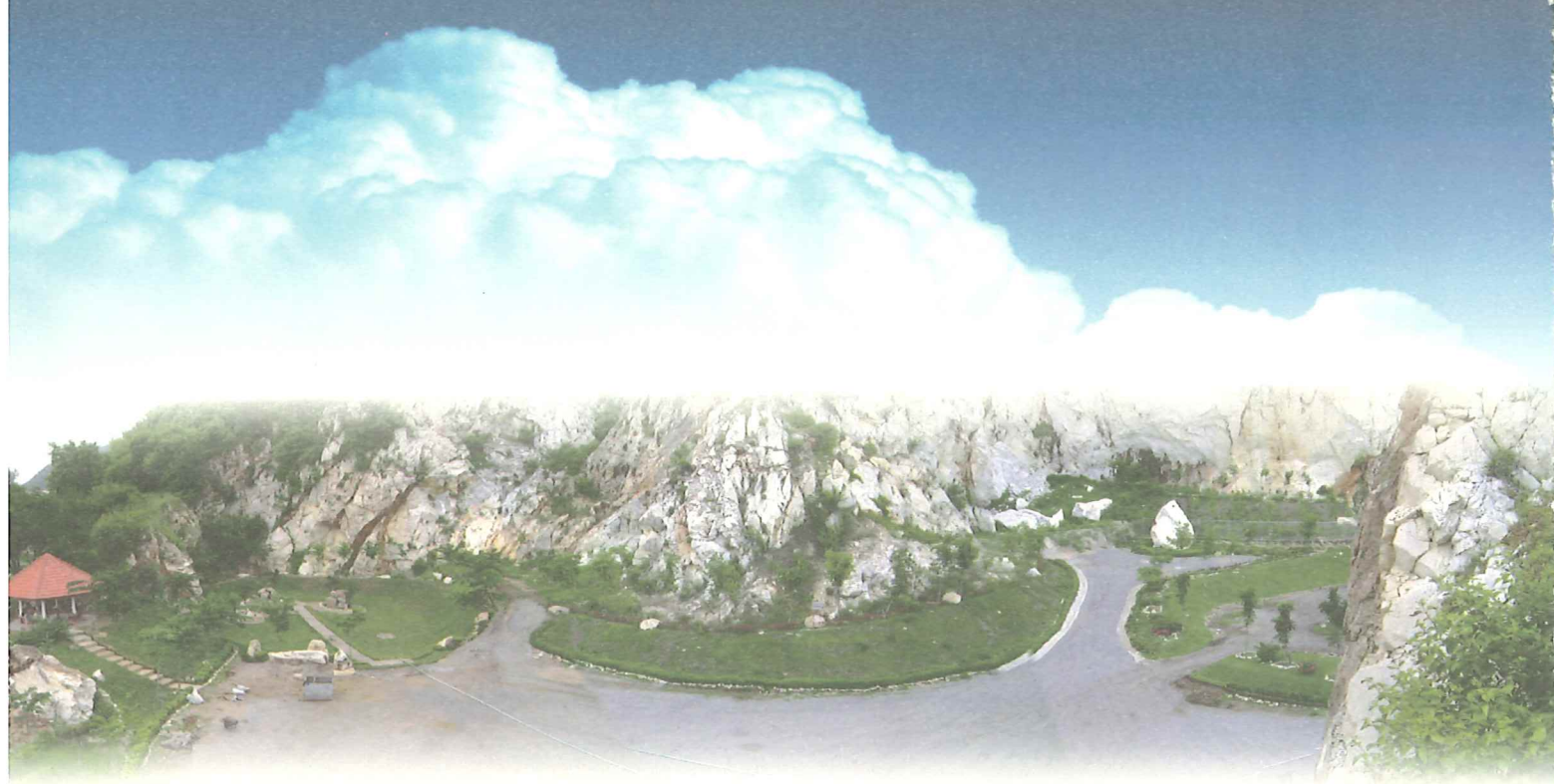
สามารถจัดเก็บค่าภาคหลวงแร่และอื่นๆเป็นรายได้แผ่นดิน รวมเป็นเงินทั้งสิ้น 2,787.8 ล้านบาท โดยแบ่งเป็น ค่าภาคหลวงแร่ 2,668.3 ล้านบาท ค่าธรรมเนียมและอื่นๆ 119.5 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปีงบประมาณ พ.ศ. 2553 ซึ่งจัดเก็บได้ 2,696.7 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 3.4 โดยแร่ที่จัดเก็บค่าภาคหลวงได้สูงสุด 5 อันดับแรกได้แก่ หินปูน ลิกไนต์ ทองคำ ยิปซัม และบะซอลต์ จัดเก็บได้ 827.4 746.6 267.6 196.3 และ 66.1 ล้านบาท ตามลำดับ และได้มีการจัดสรรรายได้จากค่าภาคหลวงแร่กลับคืนสู่ท้องถิ่น เพื่อสนองนโยบายของรัฐบาลในการกระจายอำนาจให้ส่วนท้องถิ่น ตามหลักเกณฑ์ของคณะกรรมการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นจำนวน 1,601.0 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปีงบประมาณ พ.ศ. 2553 ซึ่งจัดสรรรายได้ค่าภาคหลวงแร่ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นจำนวน 1,367.9 ล้านบาท โดยมีสัดส่วนของการจัดสรร ดังนี้

- อบต. หรือเทศบาลที่มีประตานบัตรตั้งอยู่ในพื้นที่ ร้อยละ 20
- อบต. หรือเทศบาลในจังหวัดที่มีประตานบัตรตั้งอยู่ ร้อยละ 10*
- อบต. หรือเทศบาลในจังหวัดอื่นๆในพื้นที่ทั่วประเทศร้อยละ 10*
- อบจ. ในจังหวัดที่มีประตานบัตร ร้อยละ 20
- นำส่งเป็นรายได้ของรัฐ ร้อยละ 40

การจัดเก็บรายได้ ปีงบประมาณ พ.ศ. 2554

หมายเหตุ * การจัดสรรค่าภาคหลวงแร่ให้จัดสรรตามอัตราส่วนแห่งยอดจำนวนราษฎรตามหลักฐานทะเบียนราษฎร

การจัดการสิ่งแวดล้อม

การดูแลสิ่งแวดล้อมเป็นเรื่องที่มีความสำคัญ โดยเฉพาะในเรื่องของการป้องกัน แก้ไข และฟื้นฟูสิ่งแวดล้อมที่ได้รับผลกระทบจากกิจกรรมการพัฒนาต่างๆ สำหรับการดูแลสิ่งแวดล้อมของอุตสาหกรรมเหมืองแร่ เป็นงานที่อยู่ภายใต้ยุทธศาสตร์กระทรวงอุตสาหกรรมในด้านการส่งเสริมอุตสาหกรรมที่รับผิดชอบต่อสังคม บริหารจัดการทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุล และยุทธศาสตร์กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ในด้านการบริหารจัดการอุตสาหกรรมแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐานให้รับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม ในการดำเนินงานได้นำกระบวนการต่างๆทั้งด้านการกำกับ และการส่งเสริมมาใช้ เพื่อให้การประกอบการอุตสาหกรรมเหมืองแร่ มีการพัฒนาอย่างยั่งยืน เป็นที่ยอมรับของสังคม และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ซึ่งประกอบด้วย

๑ การตรวจประเมินและเฝ้าระวังสิ่งแวดล้อมในการประกอบการอุตสาหกรรมแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐาน

1. ตรวจสอบและเฝ้าระวังคุณภาพสิ่งแวดล้อมพื้นที่ประกอบการ

ดำเนินการตรวจประเมินการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมของผู้ประกอบการจำนวน 331 ราย และตรวจประเมินรายงานการตรวจวัดคุณภาพสิ่งแวดล้อมของผู้ประกอบการจำนวน 177 ราย ตรวจสอบด้านสิ่งแวดล้อมกรณีประทานบัตรสิ้นอายุ/เวนคืนประทานบัตร จำนวน 13 ราย รวมทั้งพิจารณากำหนดมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมเพิ่มเติม กรณีผู้ประกอบการเปลี่ยนแปลงแผนผังโครงการทำเหมือง ขอต่ออายุประทานบัตร และขอเพิ่มชนิดแร่ จำนวน 67 ราย และแก้ไขปัญหาการร้องเรียนของราษฎรที่ได้รับความเดือดร้อนรำคาญจากการทำเหมืองแร่ จำนวน 6 ราย

รวมทั้งติดตามสถานการณ์คุณภาพสิ่งแวดล้อม โดยการตรวจวัดปริมาณฝุ่นละอองด้วยการตรวจวัดค่าความทึบแสงในพื้นที่ที่มีการประกอบกิจการโรงโม่ บด หรือย่อยหิน จำนวน 192 ราย ในจังหวัด ประจวบคีรีขันธ์ ชุมพร สงขลา สตูล ตรัง นครศรีธรรมราช นครสวรรค์ ราชบุรี นครราชสีมา บุรีรัมย์ ตาก สุโขทัย อุตรดิตถ์แพร่ เชียงราย และชลบุรี และติดตามตรวจสอบคุณภาพสิ่งแวดล้อมบริเวณพื้นที่ที่มีการทำเกลือสินเธาว์ในจังหวัดนครราชสีมา มหาสารคาม สกลนคร หนองคาย และอุดรธานี ตลอดจนตรวจสอบและเฝ้าระวังคุณภาพสิ่งแวดล้อมพื้นที่ประกอบการเหมืองแร่ ได้แก่ คุณภาพอากาศ ระดับเสียง ความสั่นสะเทือน คุณภาพน้ำผิวดิน และคุณภาพน้ำใต้ดิน ในเขตจังหวัดเลย พิจิตร เพชรบูรณ์ และนครราชสีมา ซึ่งผลการตรวจวัดคุณภาพสิ่งแวดล้อมโดยรวมมีค่าอยู่ในเกณฑ์มาตรฐานที่ทางราชการกำหนด สำหรับการตรวจประเมินผลการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม พบว่ามีผู้ประกอบการบางรายปฏิบัติ ตามมาตรการฯ ยังไม่ครบถ้วนหรือไม่มีประสิทธิภาพเพียงพอ ซึ่งได้มีการสั่งการและให้คำแนะนำแก่ผู้ประกอบการให้ปฏิบัติตามมาตรการฯ อย่างถูกต้องและครบถ้วนโดยเคร่งครัดแล้ว ปัญหาคุณภาพน้ำเหมืองเป็นกรดของผู้ประกอบการเหมืองแร่ถ่านหินลิกไนต์ ในเขตจังหวัดลำพูน และลำปาง พบว่า พื้นที่โครงการเหมืองแร่ถ่านหินลิกไนต์ของผู้ประกอบการในเขตจังหวัดลำพูน สภาพน้ำในขุมเหมืองมีความเป็นกรดจัด (pH มีค่าประมาณ 3-4.5) จำนวน 3 ราย โดยทั้งหมดเป็นประทานบัตรที่สิ้นอายุ และหยุดกิจกรรมการทำเหมืองแล้ว ซึ่งปัญหาสภาพน้ำในขุมเหมืองเป็นกรดจัดดังกล่าว บริษัท บ้านปู จำกัด (มหาชน) ได้ดำเนินการศึกษาและทดลองเพื่อหาแนวทางแก้ไขปัญหาย่างต่อเนื่องมาโดยตลอด ปัจจุบันได้ใช้ระบบ wetland ในการบำบัดความเป็นกรดของน้ำในขุมเหมือง และได้ยื่นขอประทานบัตรเพื่อนำเปลือกดินจากพื้นที่คำขอใหม่มาถมกลับขุมเหมืองที่มีสภาพน้ำเป็นกรด ซึ่งเป็นการแก้ปัญหาเหมืองเป็นกรดอย่างถาวรต่อไป

การตรวจวัดปริมาณฝุ่นละออง

ปัญหาการปนเปื้อนของสารหนู อำเภออนพิบูลย์ จังหวัดนครศรีธรรมราช พบว่า ค่าปริมาณสารหนูในแต่ละจุดตรวจวัดมีค่าไม่แตกต่างจากปีที่ผ่านมา ส่วนใหญ่มีค่าสูงเกินเกณฑ์มาตรฐานคุณภาพน้ำผิวดินที่กำหนดไว้ให้มีค่าไม่เกิน 0.01 มิลลิกรัม/ลิตร แต่ยังคงอยู่ในเกณฑ์มาตรฐานคุณภาพน้ำบาดาลที่ใช้เพื่อการบริโภคที่กำหนดเกณฑ์อนุโลมสูงสุดไว้มีค่าไม่เกิน 0.05 มิลลิกรัม/ลิตร สำหรับคุณภาพน้ำของน้ำในลำห้วย ลำคลองธรรมชาติ และบ่อน้ำตื้น พบว่าส่วนใหญ่มีค่าสูงเกินเกณฑ์มาตรฐานคุณภาพน้ำผิวดิน และมาตรฐานคุณภาพน้ำบาดาลที่ใช้เพื่อการบริโภคเกณฑ์อนุโลมสูงสุด จึงควรระมัดระวังการใช้น้ำและหลีกเลี่ยงการบริโภคน้ำจากแหล่งน้ำดังกล่าว ปัญหาการปนเปื้อนของตะกั่วในลำห้วยคลิตี้ อำเภอทองผาภูมิ จังหวัดกาญจนบุรี และพื้นที่ใกล้เคียงโดยรอบได้ทำการเก็บตัวอย่างน้ำ จำนวน 22 จุด และเก็บตัวอย่างตะกอนธารน้ำ จำนวน 21 จุด เพื่อวิเคราะห์หาปริมาณตะกั่วที่ปนเปื้อน ปัจจุบันอยู่ระหว่างรอผลการวิเคราะห์หาปริมาณตะกั่วจากห้องปฏิบัติการ

สำหรับผลการวิเคราะห์ค่าปริมาณตะกั่วในน้ำผิวดิน ปี 2553 ผลการวิเคราะห์ปริมาณตะกั่วในลำห้วยคลิตี้ และแหล่งน้ำธรรมชาติบริเวณใกล้เคียง จำนวน 25 จุด พบว่า ค่าปริมาณตะกั่วทั้งหมดที่ตรวจวัดส่วนใหญ่มีค่าอยู่ในเกณฑ์มาตรฐานคุณภาพน้ำผิวดิน (0-0.047 มก./ล.) ส่วนจุดที่มีค่าเกินเกณฑ์มาตรฐานคุณภาพน้ำผิวดินมีจำนวน 11 จุด เมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมาพบว่า ค่าปริมาณตะกั่วทั้งหมดมีค่าเกินเกณฑ์มาตรฐานคุณภาพน้ำผิวดิน มีจำนวนเพิ่มมากขึ้นจากจำนวน 8 จุด ในปี 2552 เป็น จำนวน 11 จุด ในปี 2553 สำหรับค่าปริมาณตะกั่วละลาย (กรองตัวอย่าง) พบว่า ส่วนใหญ่ค่าปริมาณตะกั่วอยู่ในเกณฑ์มาตรฐานคุณภาพน้ำผิวดิน โดยที่การปนเปื้อนของตะกั่ว มีแนวโน้มลดลงทุกปี จนปัจจุบันมีค่าปริมาณตะกั่วอยู่ในเกณฑ์มาตรฐานคุณภาพน้ำผิวดิน

การเก็บตัวอย่างน้ำและตะกอนธารน้ำ
ในลำห้วยคลิตี้

ผลการวิเคราะห์ปริมาณตะกั่วในดินตะกอนธารน้ำ จำนวน 23 จุด พบว่า ปริมาณตะกั่วในตะกอนธารน้ำมีค่าอยู่ในเกณฑ์มาตรฐานคุณภาพดินที่ใช้ประโยชน์เพื่อการอยู่อาศัยและเกษตรกรรม จำนวน 13 จุด และมีค่าเกินเกณฑ์มาตรฐานคุณภาพดินจำนวน 10 จุด เมื่อเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมาพบว่า จุดที่มีค่าปริมาณตะกั่วเกินเกณฑ์มาตรฐานคุณภาพดิน มีจำนวนลดลงจากจำนวน 11 จุด ในปี 2552 เป็น จำนวน 10 จุด ในปี 2553 สรุปได้ว่าสถานการณ์การปนเปื้อนไม่แตกต่างจากปีที่ผ่านมา

2. ตรวจประเมินด้านสิ่งแวดล้อมภายหลังการอนุญาตประทานบัตรเหมืองแร่ (พื้นที่ศึกษา : จังหวัดสุพรรณบุรี ระยะที่ 2 และจังหวัดชลบุรี ระยะที่ 3)

การได้รับอนุญาตให้มีการทำเหมืองแร่ในพื้นที่ใดนั้น จะต้องผ่านการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม และได้รับการพิจารณาให้ความเห็นชอบจากคณะกรรมการผู้ชำนาญการพิจารณารายละเอียดผลกระทบสิ่งแวดล้อมด้านโครงการเหมืองแร่ ตามที่บัญญัติในพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 เมื่อผู้ประกอบการได้เปิดดำเนินการทำเหมืองแร่ไปสักระยะหนึ่งจะพบว่า ในทางปฏิบัติจำเป็นต้องมีการปรับปรุงกระบวนการทำเหมืองในรายละเอียดต่างๆ ให้เหมาะสมกับสภาพพื้นที่และแหล่งแร่ ซึ่งในบางพื้นที่เป็นพื้นที่ที่มีความอ่อนไหวหรือมีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมได้ง่าย อาทิ บริเวณใกล้แหล่งชุมชน บริเวณแหล่งต้นน้ำ หรือบริเวณพื้นที่การเกษตร การปรับเปลี่ยนวิธีการดังกล่าวอาจส่งผลต่อสิ่งแวดล้อมและชุมชน ทำให้แนวทางหรือมาตรการป้องกันผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ได้ผ่านการเห็นชอบนั้นเกิดความไม่เหมาะสม ขาดประสิทธิภาพ ก่อให้เกิดปัญหาข้อขัดแย้งและได้รับการร้องเรียนจากประชาชนในพื้นที่

จากเหตุผลดังกล่าว ได้มีการดำเนินการทบทวนรายละเอียดกิจกรรมวิธีการและตรวจสอบมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมของการทำเหมืองแร่ในภาพรวมของพื้นที่กลุ่มประทานบัตรเหมืองแร่หินอุตสาหกรรมชนิดหินปูน ตำบลจรเข้มากัน พลับพลาไทย และหนองไธสง อำเภออุทุมพรพิสัย จังหวัดสุพรรณบุรี ระดมความคิดเห็นต่อผลกระทบหรือข้อกังวลที่เกิดขึ้นจากการทำเหมืองจากประชาชนโดย

รอบพื้นที่ประทานบัตร ซึ่งเป็นแนวทางการกำหนดให้ประชาชนมีส่วนร่วมแบบ 2 ทาง กำหนดแผนปฏิบัติการให้มีการพัฒนาและปรับปรุงมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมของการประกอบกิจกรรมเหมืองแร่ให้มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น โดยแบ่งเป็น 3 แผนหลัก ได้แก่ แผนปฏิบัติการสำหรับพื้นที่เฉพาะกำหนดให้ผู้ประกอบการแต่ละรายรับผิดชอบ แผนปฏิบัติการสำหรับพื้นที่กลางกำหนดให้มีชมรมโรงโม่หินหรือหน่วยงานต่างๆ ร่วมรับผิดชอบ และแผนปฏิบัติการในการติดตามตรวจสอบและกำกับดูแลในรูปของคณะกรรมการท้องถิ่นขึ้น ซึ่งในปีงบประมาณ 2554 เป็นการติดตามตรวจสอบการปฏิบัติตามแผนงานปรับปรุงการป้องกันแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมจากการทำเหมืองแร่หลังจากได้รับอนุญาตประทานบัตรแล้ว ต่อเนื่องจากการศึกษาของโครงการฯ ในระยะที่ 1 (ปี พ.ศ. 2553) พร้อมทั้งออกแบบการปรับปรุงการใช้ประโยชน์ของแหล่งหินหลังประทานบัตรดังกล่าวสิ้นอายุ และติดตามผลการปฏิบัติตามแผนปฏิบัติการลดผลกระทบสิ่งแวดล้อมของโครงการฯ บริเวณพื้นที่ศึกษา กลุ่มประทานบัตร เหมืองแร่หินอุตสาหกรรมแหล่งหินเขาเชิงเทียน ตำบลห้วยกะปิ อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี

การตรวจประเมินด้านสิ่งแวดล้อม ภายหลังการอนุญาตประทานบัตรเหมืองแร่ (Environmental Audit) ระยะที่ 2 ได้ทำการตรวจวัดคุณภาพสิ่งแวดล้อมโดยภาพรวมพบว่าทั้ง 2 แห่ง มีค่าอยู่ในเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด ส่วนการติดตามตรวจสอบการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการลดผลกระทบสิ่งแวดล้อม ของจังหวัดสุพรรณบุรี และชลบุรี มีประสิทธิภาพในการดำเนินงานตามแผนฯเพิ่มขึ้นและได้นำเสนอผลการดำเนินกิจกรรมทั้งหมดต่อผู้มีส่วนได้เสีย เพื่อรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ พร้อมทั้งสำรวจความพึงพอใจจากผู้มีส่วนได้เสียโดยรอบพื้นที่กลุ่มประทานบัตรเหมืองแร่หินอุตสาหกรรมชนิดหินปูน ตำบลจรเข้มาก อำเภอพล จังหวัดสุพรรณบุรี จากผลการสำรวจความคิดเห็นพบว่าผู้มีส่วนได้เสียต้องการให้มีการพัฒนาพื้นที่ดังกล่าวหลังจากผ่านการทำเหมืองแร่แล้วให้เป็นแหล่งน้ำ สวนสาธารณะ และพื้นที่เพื่อการปลูกสวนป่า ส่วนความพึงพอใจที่มีต่อโครงการ พบว่า จากการประชุมครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 ปี 2554 ผู้มีส่วนได้เสียมีความพึงพอใจร้อยละ 84.8 และ 86.4 ตามลำดับ เพิ่มขึ้นจากปี 2553 ซึ่งมีความพึงพอใจร้อยละ 82.2

การส่งเสริมการจัดการด้านสิ่งแวดล้อม

อุตสาหกรรมเหมืองแร่ และอุตสาหกรรมพื้นฐาน

1. ส่งเสริมการนำระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมตามมาตรฐานสากล มาใช้ในสถานประกอบการ

เป็นการส่งเสริมให้ความรู้แก่ผู้ประกอบการเพื่อสร้างความตระหนักในการดูแลด้านสิ่งแวดล้อมในสถานประกอบการ โดยการสนับสนุนให้ผู้ประกอบการนำกิจกรรม 5ส มาใช้ในสถานประกอบการ ซึ่งจะทำให้ผู้ประกอบการมีการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมที่ดี และสามารถลดปัญหาด้านคุณภาพสิ่งแวดล้อมในการประกอบการลงได้ เช่น ปริมาณฝุ่นละออง ปริมาณขยะในพื้นที่ และทัศนียภาพที่ไม่น่าดู เป็นต้น ควบคู่กับการลดต้นทุนการผลิต นอกจากนั้นยังได้ส่งเสริมให้ผู้ประกอบการที่เคยเข้าร่วมโครงการมาแล้วสามารถพัฒนาขยายผลไปสู่ระบบการจัดการอื่นๆ เช่น การบำรุงรักษาเชิงป้องกัน การจัดการอะไหล่และพัสดุ เป็นต้น เพื่อช่วยให้ผู้ประกอบการสามารถรักษากิจกรรม 5ส แบ่งเป็นผู้ประกอบการที่เข้าร่วมโครงการรายใหม่จำนวน 5 ราย ผู้ประกอบการที่รักษากิจกรรม 5ส เป็นปีที่ 2 จำนวน 4 ราย และผู้ประกอบการที่พัฒนาขยายผลกิจกรรม 5ส จำนวน 4 ราย โดยจากการเก็บรวบรวมข้อมูลผู้ประกอบการที่เข้าร่วมการขยายผลกิจกรรม 5ส ทั้งหมดสามารถลดต้นทุนการผลิตจากอายุการใช้งานเครื่องจักรที่นานขึ้น และจำนวนของอะไหล่ส่วนเกินที่ไม่จำเป็น คิดเป็นมูลค่า 7,403,784 บาท และปรับปรุงกระบวนการผลิต และการทำงานให้มีประสิทธิภาพ รวมทั้งสามารถลดต้นทุนการผลิตได้ในระยะยาว

2. ส่งเสริมการปรับปรุงสภาพแวดล้อมในพื้นที่ประกอบการ

เพื่อรณรงค์เร่งรัดให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมเหมืองแร่ได้ตระหนักถึงความสำคัญของการดูแลสิ่งแวดล้อมตลอดจนมีส่วนร่วมในการสร้างสภาพแวดล้อมที่ดี อันจะเป็นการช่วยสร้างภาพพจน์ของอุตสาหกรรมเหมืองแร่ เป็นการเพิ่มพื้นที่สีเขียวในบริเวณพื้นที่เหมืองแร่ อันจะเป็นการสร้างพื้นที่กันชน (Buffer Zone) และลดผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมโดยรอบเหมือง รวมถึงการสร้างทัศนียภาพที่ดีโดยรวม ซึ่งจะช่วยลดปัญหาสภาวะโลกร้อน นอกจากนี้ให้ผู้ประกอบการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมในด้านการฟื้นฟูพื้นที่เหมืองแร่ โดยการตรวจสอบการปฏิบัติตามมาตรการฯ ของผู้ประกอบการ มีการให้คำแนะนำในการปรับสภาพพื้นที่ การปลูกและดูแลต้นไม้ ตลอดจนพันธุ์ไม้ที่เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ รวมทั้งได้ดำเนินการขอกำหนดป่าไม้เพื่อสนับสนุนกล้าไม้และวัสดุการเกษตรบางส่วน ซึ่งผู้ประกอบการที่เข้าร่วมโครงการสามารถไปรับได้ที่สถานีเพาะชำกล้าไม้จังหวัด หรือสถานีสถานีเพาะชำกล้าไม้ที่อยู่ใกล้เคียง มีการออกภาคสนามเพื่อติดตามการดำเนินการของผู้ประกอบการ และมีการดำเนินการติดตามผลการส่งเสริมการปรับปรุงสภาพแวดล้อมในพื้นที่ประกอบการ

การปรับปรุงสภาพแวดล้อมในพื้นที่ประกอบการ

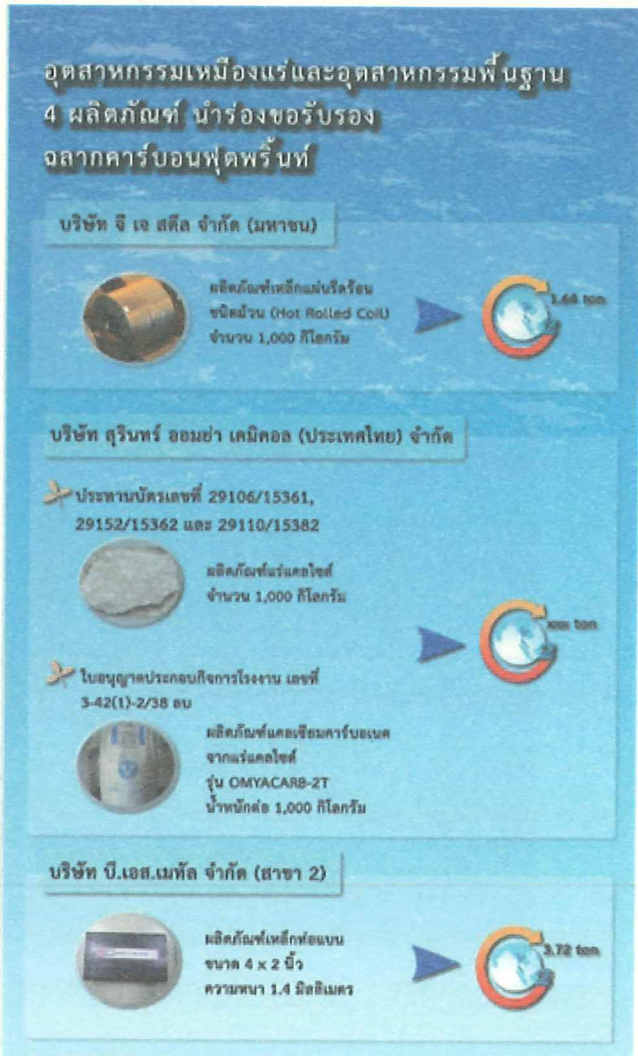
3. พัฒนาอุตสาหกรรมเหมืองแร่สู่โครงการกลไกการพัฒนาที่สะอาด

(Clean Development Mechanism: CDM)

การดำเนินโครงการพัฒนาอุตสาหกรรมเหมืองแร่สู่โครงการกลไกการพัฒนาที่สะอาดในปีงบประมาณ 2554 เป็นการดำเนินโครงการต่อเนื่องเป็นปีที่ 3 โดยมีวัตถุประสงค์หลักเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดโครงการกลไกการพัฒนาที่สะอาดหรือโครงการด้านการลดภาวะโลกร้อนในลักษณะของโครงการนำร่อง โดยได้จัดการฝึกอบรมหัวข้อ “การพัฒนาอุตสาหกรรมเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐานสู่สังคมคาร์บอนต่ำ” เพื่อเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจและเตรียมความพร้อมในการดำเนินโครงการกลไกการพัฒนาที่สะอาด (CDM) การใช้เทคโนโลยีสะอาดและการลดการใช้พลังงานรวมทั้งใช้หลักการประเมินวัฏจักรชีวิตผลิตภัณฑ์ (LCA) เพื่อลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก การพัฒนาฉลาก

Carbon Footprint และ Carbon Reduction Label

ภายหลังการอบรมได้ทำการรับสมัครสถานประกอบการนำร่อง โดยมีเกณฑ์การพิจารณา ประกอบด้วย นโยบายของสถานประกอบการและความสนใจของผู้บริหาร ที่ให้ความสำคัญกับสิ่งแวดล้อม การบริหารจัดการกระบวนการผลิตที่คำนึงผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม รวมถึงการปฏิบัติตามกฎหมายด้านสิ่งแวดล้อมต่างๆ ด้าน โดยคณะผู้ดำเนินโครงการได้ให้คำปรึกษสถานประกอบการนำร่อง ประกอบด้วย การชี้แจงรายละเอียดโครงการ การเยี่ยมชมกระบวนการผลิต การกำหนดขอบเขตการประเมินคาร์บอนฟุตพริ้นท์ การให้คำปรึกษา การกำหนดรูปแบบ และวิธีการเก็บข้อมูลเพื่อประโยชน์ในการนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษามาคำนวณปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจก โดยสถานประกอบการทั้งหมดมีความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมโครงการโดยจะเห็นได้จากทุกสถานประกอบการยินดียื่นขอฉลากคาร์บอนฟุตพริ้นท์ นอกจากนี้ พนักงานของสถานประกอบการยังให้ความสนใจเรียนรู้หลักการคำนวณคาร์บอนฟุตพริ้นท์เพื่อนำไปต่อยอดวิเคราะห์คาร์บอนฟุตพริ้นท์สำหรับผลิตภัณฑ์อื่นๆ ของสถานประกอบการนั้นๆ ต่อไป

การส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม

การเสริมสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายทุกภาคส่วนในการดูแลสังคม และสิ่งแวดล้อม

เป็นการเสริมสร้างความรู้และพัฒนาขีดความสามารถให้กับภาคีที่เกี่ยวข้องกับการดูแลสังคมและสิ่งแวดล้อมจากการทำเหมืองแร่ ได้แก่ เครือข่ายภาคประชาชนในพื้นที่ที่ทำเหมืองแร่ ผู้ประกอบการเหมืองแร่ เจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และฝ่ายอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ในพื้นที่จังหวัดที่มีการทำเหมืองแร่ โดยฝึกอบรมภาคประชาชน ได้จัดกิจกรรมฝึกอบรมเครือข่ายภาคประชาชน 2 รูปแบบ คือ ณ ที่ตั้งเครือข่ายประชาชน มีผู้เข้าร่วมอบรมจำนวน 219 คน และสร้างเครือข่ายภาคประชาชนได้จำนวน 56 เครือข่าย ฝึกอบรมผู้ประกอบการเหมืองแร่

มีผู้บริหาร และพนักงานสถานประกอบการอุตสาหกรรมเหมืองแร่ในเขตภาคเหนือตอนล่างเข้าร่วมอบรมจำนวน 40 คน รวมทั้งการทบทวนการดำเนินงานการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคส่วนต่างๆ ในด้านสิ่งแวดล้อมจากหน่วยงานในประเทศ คือ โรงไฟฟ้าจะนะ จังหวัดสงขลา และหน่วยงานนอกประเทศ คือ บริษัท ทำเหมืองริโอ ทินโต ประเทศสเปน สำหรับแนวทางการประยุกต์ใช้สำหรับการส่งเสริมการมีส่วนร่วมในประเทศไทย คือ เน้นการทำงานเชิงรุกของภาครัฐและผู้ประกอบการเพื่อให้เข้าถึงประชาชน และส่งเสริม

กระตุ้นเครือข่ายภาคประชาชน

ให้คำแนะนำแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

การทำงานของทุกภาคส่วนให้เป็นรูปธรรมชัดเจน และติดตามประเมินผลสำรวจความคิดเห็นของภาคส่วนต่างๆ ต่อการมีส่วนร่วมในการดูแลสังคมและสิ่งแวดล้อมจากการทำเหมืองแร่ โดยส่งแบบสำรวจความคิดเห็นแก่ ประชาชน ผู้ประกอบการเหมืองแร่ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ฝ่ายอุตสาหกรรมพื้นฐาน และการเหมืองแร่ และผู้เกี่ยวข้อง ผลการสำรวจพบว่า ผู้เข้าร่วมการอบรมมีการนำความรู้ที่ได้รับจากการฝึกอบรมไปใช้ปฏิบัติหน้าที่ในระดับปานกลาง และต้องการให้มีการจัดกิจกรรมฝึกอบรมอย่างต่อเนื่อง

การพัฒนาแหล่งน้ำจากบ่อเหมืองเก่า เพื่อการเกษตรกรรมและอุปโภคในพื้นที่ภัยแล้ง อำเภอน้ำยืน จังหวัดอุบลราชธานี

เนื่องในวโรกาสพระราชพิธีมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา 84 พรรษา 5 ธันวาคม 2554 ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช กรมอุตสาหกรรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ได้ดำเนินการสำรวจพัฒนาแหล่งน้ำจากบ่อเหมืองเก่าในเขต อำเภอน้ำยืน จังหวัดอุบลราชธานี เพื่อเพิ่มคุณค่าการใช้ประโยชน์ที่ดินของพื้นที่ที่ผ่านการทำเหมืองแล้ว ให้สามารถนำไปใช้ประโยชน์เป็นแหล่งเก็บกักน้ำสำหรับการเกษตรได้ไม่ต่ำกว่า 300,000 ลูกบาศก์เมตร รองรับการปลูกพืชหมุนเวียนระยะสั้น อันเป็นการเพิ่มรายได้ให้กับประชาชน ทั้งยังเป็นแหล่งอาหารประเภทโปรตีนจากสัตว์น้ำ โดยได้ปล่อยพันธุ์ปลาลงในบ่อ จำนวน 200,000 ตัว ปรับภูมิทัศน์พื้นที่และปลูกต้นไม้เพื่อเป็นการเพิ่มพื้นที่สีเขียวให้กับชุมชน ซึ่งสอดคล้องกับพระราชดำริสพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ที่ว่า “ในวิธีที่จะปฏิบัติเพื่อที่จะให้มีทรัพยากรน้ำเพียงพอและเหมาะสม คำว่า พอเพียง ก็หมายความว่าให้มีพอในการบริโภค ในการใช้ ทั้งในด้านการบริโภคในบ้าน ทั้งในการใช้เพื่อการเกษตรกรรม อุตสาหกรรม ต้องมีพอ ถ้าไม่มีทุกสิ่งทุกอย่างก็ชะงักลง แล้วทุกสิ่งทุกอย่างที่เราภาคภูมิใจว่าประเทศเราก้าวหน้าเจริญก็ชะงัก ไม่มีทางที่จะมีความเจริญ ถ้าไม่มีน้ำ” โดยได้ส่งมอบพื้นที่โครงการฯ ให้กับทาง จังหวัดอุบลราชธานี ดูแลต่อไป

แหล่งน้ำจากบ่อเหมือง

ปล่อยพันธุ์ปลาลงสู่บ่อเหมืองเก่า

ปลูกต้นไม้ในพื้นที่โครงการ

ด้านอุตสาหกรรมพื้นฐาน

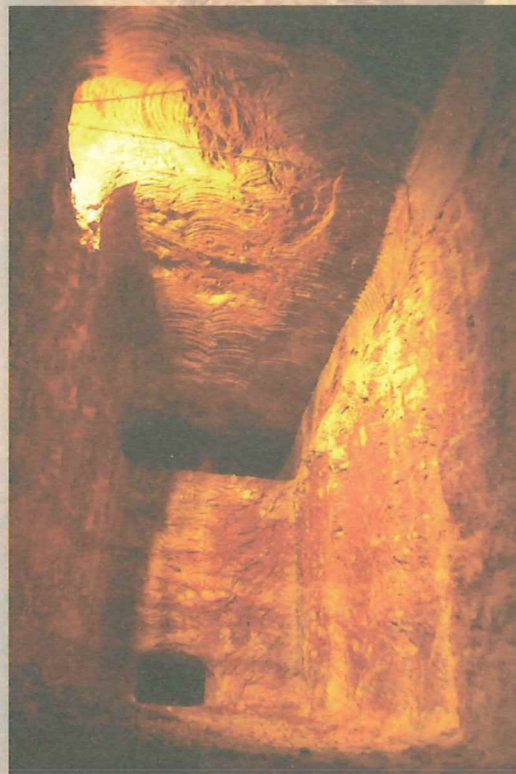
อุตสาหกรรมพื้นฐาน หมายถึง อุตสาหกรรมที่ทำหน้าที่เป็นฐานการผลิตให้กับอุตสาหกรรมรายสาขา ประกอบด้วยกลุ่มอุตสาหกรรมต่อเนื่องจากแร่ อุตสาหกรรมจัดหาปัจจัยการผลิตและอุตสาหกรรมผลิตวัตถุดิบ/วัตถุดิบทดแทนอื่นๆรวมถึงอุตสาหกรรมรีไซเคิล อุตสาหกรรมพื้นฐานจึงมีความสำคัญในการเป็นฐานการผลิตให้กับอุตสาหกรรมรายสาขา โดยเป็นผู้จัดหาและสร้างความมั่นคงด้านวัตถุดิบของประเทศ

กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ (กพร.) ในฐานะที่เป็นหน่วยงานบริหารจัดการอุตสาหกรรมแร่ และอุตสาหกรรมพื้นฐานให้มีประสิทธิภาพและดุลยภาพทั้งทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ได้ให้ความสำคัญกับบริหารจัดการการใช้ทรัพยากรแร่ให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อประเทศ การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต และการส่งเสริมการนำวัสดุเหลือใช้หรือกากของเสียกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่ เพื่อเป็นแหล่งทรัพยากรทดแทนให้แก่ภาคอุตสาหกรรม โดยในปีงบประมาณ 2554 ได้ดำเนินงานในด้านต่างๆ โดยมีภารกิจการดำเนินงานที่สำคัญ ดังนี้

การส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมโปแตช

ประเทศไทยมีปริมาณสำรองแร่โปแตชซึ่งเกิดรวมอยู่ในแอ่งเกลือหินทางภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทยจำนวน 407,000 ล้านตัน เป็นปริมาณสำรองแร่คาร์-นัลไลต์ที่มีส่วนประกอบของโปแตช แมกนีเซียม และเกลือ จำนวน 400,000 ล้านตัน และเป็นปริมาณสำรองแร่ซิลไวท์ที่มีส่วนประกอบของโปแตชเป็นหลักจำนวน 7,000 ล้านตัน คิดเป็นมูลค่าของแร่โปแตชรวมกว่า 31 ล้านล้านเหรียญสหรัฐ หรือกว่า 930 ล้านล้านบาท (ราคาโปแตช 500 เหรียญสหรัฐต่อตัน อัตราแลกเปลี่ยน 30 บาทต่อเหรียญสหรัฐ) ขณะที่ในปัจจุบันประเทศไทยยังไม่มีการผลิตในประเทศ ต้องนำเข้าแร่โปแตชจากต่างประเทศ อาทิ แคนาดา เบลารุส รัสเซีย และเยอรมัน เพื่อใช้เป็นวัตถุดิบในการผลิตปุ๋ยเคมี เซรามิก สบู่ ผงซักฟอก และยารักษาโรค โดยในแต่ละปีมีความต้องการใช้แร่โปแตชในประเทศ 500,000 ตันต่อปี คิดเป็นมูลค่าการนำเข้า 7,500 ล้านบาทต่อปี

ดังนั้น หากมีการพัฒนาอุตสาหกรรมโปแตชในประเทศไทย จะก่อให้เกิดมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจเป็นจำนวนมหาศาลแก่ประเทศไทย ซึ่งนอกจากจะสามารถทดแทนการนำเข้าแร่โปแตชจากต่างประเทศได้ทั้งหมด ยังสามารถตอบสนองความต้องการแร่โปแตชของประเทศต่างๆ ในทวีปเอเชียได้ด้วย เช่น สาธารณรัฐประชาชนจีนมีความต้องการประมาณ 10 ล้านตันต่อปี ประเทศอินเดียมีความต้องการประมาณ 6 ล้านตันต่อปี และประเทศต่างๆ ในกลุ่มอาเซียนมีความต้องการประมาณ 4 ล้านตันต่อปี เป็นต้น อย่างไรก็ตาม โครงการอุตสาหกรรมโปแตชเป็นโครงการขนาดใหญ่ การดำเนินโครงการจะส่งผลกระทบต่อทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม โดยมีประชาชนผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้องกับโครงการเป็นจำนวนมาก ซึ่ง กพร. ได้ให้ความสำคัญกับพัฒนาอุตสาหกรรมโปแตชด้วยการมีส่วนร่วมของประชาชนผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ตามที่ได้มีบทบัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 โดยในปีงบประมาณ 2554 กพร. ได้ดำเนินการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมโปแตช ดังนี้

การพัฒนาการทำเหมืองแร่โปแตชขั้นแรก

การส่งเสริมให้เกิดการลงทุน

ได้ดำเนินการชักชวนให้นักลงทุนยื่นคำขออาชญาบัตรพิเศษสำรวจแร่โปแตช เป็นเหตุให้นักลงทุนยื่นคำขออาชญาบัตรพิเศษจำนวน 4 ราย ได้แก่

- 1) บริษัท ชินหุ ไมนิ่ง ดีเวลลอปเม้นท์ (ประเทศไทย) จำกัด ยื่นคำขออาชญาบัตรพิเศษสำรวจแร่โปแตชในพื้นที่จังหวัดอุดรธานีจำนวน 18 คำขอ รวมเป็นเนื้อที่ 180,000 ไร่
- 2) บริษัท จ้าว ฟง อินเตอร์เนชั่นแนล (ประเทศไทย) จำกัด ยื่นคำขออาชญาบัตรพิเศษสำรวจแร่โปแตชในพื้นที่จังหวัดหนองคายจำนวน 4 คำขอ รวมเป็นเนื้อที่ 40,000 ไร่
- 3) บริษัท เอส.เค.มิเนอร์อัลส์ จำกัด ยื่นคำขออาชญาบัตรพิเศษสำรวจแร่โปแตช ในพื้นที่จังหวัดหนองคายจำนวน 3 คำขอ รวมเป็นเนื้อที่ 30,000 ไร่
- 4) บริษัท ดี.เค.ที จำกัด ยื่นคำขออาชญาบัตรพิเศษสำรวจแร่โปแตช ในพื้นที่จังหวัดหนองคายจำนวน 3 คำขอ รวมเป็นเนื้อที่ 30,000 ไร่

การให้ความช่วยเหลือและให้คำปรึกษา

ดำเนินการให้คำปรึกษาแก่ผู้ยื่นคำขออนุญาตประทานบัตรทำเหมืองแร่โปแตช จำนวน 2 ราย ได้แก่

- 1) บริษัท เหมืองแร่โปแตชอาเซียน จำกัด (มหาชน) (APMC) ซึ่งเป็นผู้ยื่นคำขอประทานบัตรทำเหมืองแร่โปแตชในท้องที่อำเภอบำเหน็จณรงค์ จังหวัดชัยภูมิ เนื้อที่ 9,703 ไร่ โดยได้ให้คำปรึกษาทั้งทางด้านเทคนิควิศวกรรม ด้านเศรษฐศาสตร์ ด้านกฎระเบียบต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง รวมถึงการดำเนินการกิจกรรมการมีส่วนร่วมของประชาชนผู้มีส่วนได้เสียกับโครงการ
- 2) บริษัท เอเชีย แปซิฟิค โปแตช จำกัด (APPC) ซึ่งเป็นผู้ยื่นคำขอประทานบัตรทำเหมืองแร่โปแตชในท้องที่อำเภอเมือง และอำเภอประจักษ์ศิลปาคม จังหวัดอุดรธานี เนื้อที่ 26,446 ไร่ โดยได้ให้คำปรึกษาทั้งทางด้านเทคนิควิศวกรรม ด้านเศรษฐศาสตร์ และด้านสังคม รวมถึงการประชาสัมพันธ์โครงการและการดำเนินกิจกรรมการมีส่วนร่วมของประชาชนผู้มีส่วนได้เสียกับโครงการ

การจัดทำข้อมูลวิชาการ

ดำเนินการจัดทำข้อมูลวิชาการเพื่อเตรียมความพร้อมในการพัฒนาอุตสาหกรรมโปแตช ซึ่งได้แก่

- 1) ฐานข้อมูลตัวอย่างแร่โปแตชที่เก็บไว้ในโรงเก็บตัวอย่างแร่ จังหวัดขอนแก่น
- 2) ฐานข้อมูลระดับพื้นดินเพื่อเป็นข้อมูลสำหรับใช้อ้างอิงกรณีเกิดการทรุดตัว อันเนื่องมาจากการทำเหมืองแร่โปแตช
- 3) ฐานข้อมูลเพื่อเฝ้าระวังคุณภาพดินและคุณภาพน้ำผิวดิน เพื่อเป็นข้อมูลอ้างอิงกรณีเกิดผลกระทบจากการทำเหมืองแร่โปแตช

การศึกษาและประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์การพัฒนาแหล่งแร่โปแตช

ดำเนินการศึกษา และประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์การพัฒนาแหล่งแร่โปแตช ซึ่งเป็นผลสืบเนื่องมาจากการที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติได้มีมติเมื่อวันที่ 23 มกราคม 2549 ให้ศึกษาและประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์การบริหารจัดการด้านสิ่งแวดล้อมกับการพัฒนาแหล่งแร่โปแตชในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และเมื่อวันที่ 9 มิถุนายน 2552 คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติได้มีมติเห็นชอบกรอบแนวทางการประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์ ซึ่งที่ผ่านมาในการประชุมระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องประกอบด้วยสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กรมทรัพยากรธรณี และกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ (กพร.) ที่ประชุมได้มีมติให้ กพร. เป็นเจ้าภาพหลักในเรื่องดังกล่าว ซึ่งในปีงบประมาณ พ.ศ. 2554 กพร. ได้จัดให้มีการประชุมระดมความคิดเห็นต่อร่างขอบเขตการศึกษา และประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์การพัฒนาแหล่งแร่โปแตชในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือแล้ว จำนวน 5 ครั้ง ได้แก่ ครั้งที่ 1 เมื่อวันที่ 30 กันยายน 2553 ครั้งที่ 2 เมื่อวันที่ 19 ตุลาคม 2553 ครั้งที่ 3 เมื่อวันที่ 21 ธันวาคม 2553 ครั้งที่ 4 เมื่อวันที่ 25 กุมภาพันธ์ 2554 และครั้งที่ 5 เมื่อวันที่ 27 เมษายน 2554 โดยได้ข้อสรุปของขอบเขตการศึกษา และต่อมาเมื่อวันที่ 26 กันยายน 2554 กพร. ได้ว่าจ้างมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือเป็นที่ปรึกษาโครงการฯ ขณะนี้อยู่ระหว่างดำเนินการศึกษาและประเมินผลข้อมูลในพื้นที่แหล่งแร่โปแตชของประเทศทั้งมิติทางด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และเทคโนโลยี

การเก็บข้อมูลตัวอย่างแร่ให้อยู่ในรูปดิจิทัล

การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตอุตสาหกรรมพื้นฐาน

กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ (กพร.) ได้ตระหนักถึงความสำคัญของการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตของอุตสาหกรรมพื้นฐาน เพื่อตอบสนองความต้องการของอุตสาหกรรมรายสาขา รวมทั้งเสริมสร้างความสามารถในการแข่งขันรองรับการก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community, AEC) ในปี พ.ศ. 2558 โดยในปีงบประมาณ 2554 ได้ให้คำปรึกษาเชิงลึกและแก้ไขปัญหาด้านวิศวกรรมเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตให้แก่ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมพื้นฐานที่สมัครเข้าร่วมโครงการ รวมจำนวน 21 ราย เป็นผู้ประกอบการอุตสาหกรรมแร่จำนวน 20 ราย และผู้ประกอบการอุตสาหกรรมเหล็กกล้า จำนวน 1 ราย โดยได้ร่วมกับคณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ที่ปรึกษาโครงการ) จัดส่งคณะผู้เชี่ยวชาญ ด้านวิศวกรรมเครื่องกล วิศวกรรมไฟฟ้า และ วิศวกรรมอุตสาหกรรม ลงพื้นที่ในสถานประกอบการเป้าหมาย เพื่อให้ความช่วยเหลือ ให้คำแนะนำ และแก้ไขปัญหาด้านวิศวกรรม รวมทั้งฝึกอบรมให้แก่พนักงานและเจ้าหน้าที่ของสถานประกอบการด้านบริหารจัดการ เทคโนโลยี และการวิเคราะห์ด้วยเครื่องมือทางสถิติเพื่อปรับปรุงและแก้ไขปัญหา ผลการดำเนินงาน พบว่า ผู้ประกอบการทุกรายที่เข้าร่วมโครงการมีประสิทธิภาพการผลิตเพิ่มขึ้น โดยมีต้นทุนการใช้พลังงานในการผลิตเฉลี่ยลดลงร้อยละ 5 หรือคิดเป็นต้นทุนการผลิตที่ลดลงได้รวมกว่า 30 ล้านบาท

การเพิ่มมูลค่าการผลิตในอุตสาหกรรมเหล็กกล้า

ดำเนินการสนับสนุนและส่งเสริมอุตสาหกรรมเหล็กกล้า ซึ่งได้แก่ โรงงานผลิตเหล็กกล้าที่ได้รับใบอนุญาตประกอบโลหกรรม จำนวน 17 ราย ให้มีมูลค่าการผลิตเพิ่มสูงขึ้น โดยส่งเสริมการใช้มาตรฐานเศษเหล็ก เพื่อบริหารจัดการการใช้วัตถุดิบที่มีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์สูงสุด และส่งเสริมการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสำหรับอุตสาหกรรมเหล็กกล้า รวมทั้งกำกับดูแลการประกอบเพื่อให้มีมาตรฐานผลการดำเนินงานคาดว่าในปีงบประมาณ 2554 มูลค่าการผลิตในอุตสาหกรรมเหล็กกล้าจะเพิ่มขึ้นกว่าร้อยละ 11 เมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา หรือคิดเป็นมูลค่าการผลิตที่เพิ่มขึ้นกว่า 11,000 ล้านบาท

ส่งเสริมการนำวัสดุเหลือใช้หรือกากของเสียกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่ เพื่อเป็นแหล่งทรัพยากรทดแทนให้แก่ภาคอุตสาหกรรม

กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ (กพร.) ได้ให้ความสำคัญกับปัญหาการขาดแคลนทรัพยากรแร่ในอนาคตควบคู่ไปกับการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยให้ความสำคัญกับการรีไซเคิลขยะหรือของเสียเพื่อแยกสกัดแร่และโลหะกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่ รวมถึงแปรรูปเป็นพลังงานทดแทน หรือที่เรียกกันในหลายประเทศว่า “Urban mining” โดยที่ผ่านมาได้ดำเนินโครงการต่อเนื่องเพื่อส่งเสริมการนำขยะหรือวัสดุเหลือใช้และกากของเสีย รวมถึงผลพลอยได้ (หรือ By-products) จากกระบวนการผลิต กลับมาใช้ประโยชน์ใหม่ เพื่อเป็นแหล่งทรัพยากรทดแทนให้แก่ภาคอุตสาหกรรม โดยมีเทคโนโลยีรีไซเคิลต้นแบบที่สำคัญหลายเทคโนโลยี เช่น การแยกสกัดเงินจากน้ำยาล้างฟิล์มใช้แล้ว การแยกสกัดทองคำและทองแดงจากแผงวงจรอิเล็กทรอนิกส์ การแยกสกัดโลหะมีค่าและโลหะพื้นฐานจากอุตสาหกรรมเครื่องประดับ เป็นต้น นอกจากนี้ ได้ดำเนินการร่วมกับหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง เช่น กรมโรงงานอุตสาหกรรม กรมควบคุมมลพิษ สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย สถาบันการศึกษา หน่วยงานวิจัย เป็นต้น เพื่อให้วัสดุเหลือใช้และกากของเสียที่เกิดขึ้นในประเทศไทยเฉลี่ย 37 ล้านตันต่อปี (เป็นขยะมูลฝอยจากภาคครัวเรือนและสำนักงาน

15 ล้านตันต่อปี และวัสดุเหลือใช้และกากของเสียจากภาคอุตสาหกรรม 19-25 ล้านตันต่อปี) กลายเป็นแหล่งวัตถุดิบด้านแร่โลหะ และพลังงานทดแทนที่สำคัญของประเทศ

ในปีงบประมาณ 2554 ได้ดำเนินงานในด้านต่างๆ เพื่อให้วัสดุเหลือใช้และกากของเสียกลายเป็นแหล่งทรัพยากรทดแทนให้แก่ภาคอุตสาหกรรม โดยมีการกิจการดำเนินงานที่สำคัญ ดังนี้

การแยกสกัดโลหะทองคำจากขยะอิเล็กทรอนิกส์

การจัดทำข้อมูลเชิงยุทธศาสตร์

ดำเนิน "โครงการจัดทำแผนผังการไหลเชิงยุทธศาสตร์ของวัสดุเหลือใช้และกากของเสีย (Strategic waste flow) เพื่อการพัฒนาเป็นแหล่งทรัพยากรทดแทนของประเทศ" เพื่อจัดทำข้อมูลเชิงยุทธศาสตร์สนับสนุนการพัฒนาของเสียเป็นแหล่งทรัพยากรทดแทนให้แก่ภาคอุตสาหกรรม ได้แก่

1) แผนผังการไหลของของเสียทั้งจากภาคครัวเรือนและภาคอุตสาหกรรม (Waste flow) เป้าหมายของเสีย 10 ชนิด ได้แก่ ซากเครื่องคอมพิวเตอร์ ซากโทรศัพท์มือถือ ซากเครื่องปรับอากาศ เศษพลาสติก ยางยานพาหนะที่ใช้แล้ว กากตะกอนจากระบบบำบัดน้ำเสียโรงงานชุบเคลือบผิวด้วยโลหะ สารเร่งปฏิกิริยาที่ใช้งานแล้วที่มีโลหะพื้นฐานเป็นองค์ประกอบ สารเร่งปฏิกิริยาที่ใช้งานแล้วที่มีโลหะมีค่าเป็นองค์ประกอบ ของเสียจากอุปกรณ์ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ และของเสียประเภทน้ำมัน

2) แผนผังการไหลเชิงยุทธศาสตร์ของของเสียเป้าหมาย (Strategic waste flow) ทั้ง 10 ชนิด เพื่อพัฒนาให้เป็นแหล่งทรัพยากรทดแทนและสร้างความมั่นคงทางวัตถุดิบในอนาคตให้แก่ภาคอุตสาหกรรมของประเทศ

3) ข้อเสนอแนะทางการบริหารจัดการของเสียเป้าหมาย เพื่อให้มีการไหลเป็นไปตาม Strategic waste flow ที่กำหนด โดยได้มีการจัดสัมมนาเผยแพร่ผลการศึกษาโครงการฯ ให้หน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง เมื่อวันที่ 28 กันยายน 2554

ดำเนิน "โครงการจัดทำยุทธศาสตร์การบริหารจัดการของเสียเชิงบูรณาการ เพื่อเป็นแหล่งทรัพยากรทดแทนของประเทศ" โดยมีกลุ่มของเสียเป้าหมาย ได้แก่ กากตะกอนจากระบบบำบัดน้ำเสียโรงงานชุบเคลือบผิวด้วยโลหะ สารเร่งปฏิกิริยาที่ใช้งานแล้วที่มีโลหะพื้นฐานเป็นองค์ประกอบ สารเร่งปฏิกิริยาที่ใช้งานแล้วที่มีโลหะมีค่าเป็นองค์ประกอบ และขยะอิเล็กทรอนิกส์ทั้งจากภาคครัวเรือนและภาคอุตสาหกรรม ซึ่งเป็นการขยายผลจากข้อมูล Waste flow

และ Strategic waste flow ที่ได้จาก "โครงการจัดทำแผนผังการไหลเชิงยุทธศาสตร์ของวัสดุเหลือใช้และกากของเสีย (Strategic waste flow) เพื่อการพัฒนาเป็นแหล่งทรัพยากรทดแทนของประเทศ" ได้แก่

ซากเครื่องคอมพิวเตอร์

1) ลงพื้นที่สำรวจและจัดทำข้อมูลในเชิงลึกของระบบการบริหารจัดการในปัจจุบันตั้งแต่กระบวนการผลิตที่ก่อให้เกิดของเสีย การคัดแยก การรวบรวมและจัดเก็บ การขนส่ง การนำกลับมาใช้ใหม่ (Recycling) การบำบัด และการกำจัด

2) จัดทำระบบบริหารจัดการของเสียดังกล่าวที่มีประสิทธิภาพและครบวงจรตั้งแต่กระบวนการผลิตที่ก่อให้เกิดของเสียจนกระทั่งการกำจัด โดยมุ่งเน้นการพัฒนาเป็นแหล่งทรัพยากรทดแทนของประเทศ และคำนึงถึงศักยภาพความพร้อมของประเทศไทย

3) จัดทำยุทธศาสตร์การบริหารจัดการของเสียดังกล่าวเชิงบูรณาการ สำหรับใช้เป็นกรอบและแนวทางในการบริหารจัดการของเสียดังกล่าวของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทุกภาคส่วน เพื่อการพัฒนาเป็นแหล่งทรัพยากรทดแทนของประเทศ คาดว่าจะดำเนินการแล้วเสร็จภายในเดือนมิถุนายน 2555

การศึกษา วิจัย และถ่ายทอดเทคโนโลยีรีไซเคิล

ดำเนิน “โครงการพัฒนาคุณภาพผลพลอยได้ (By-product) จากกระบวนการผลิตทรายก่อสร้าง ซึ่งส่วนใหญ่ใช้เป็นทรายถมที่ดินหรือเศษทรายทิ้ง เพื่อใช้เป็นวัตถุดิบทดแทนทรายแก้วธรรมชาติในอุตสาหกรรมแก้วและกระจก” โดยประสบความสำเร็จในการเพิ่มคุณภาพผลพลอยได้ฯ ด้วยเทคโนโลยีแต่งแร่ให้มีขนาดคุณภาพ และองค์ประกอบทางเคมีสามารถใช้เป็นวัตถุดิบทดแทนทรายแก้วธรรมชาติในการผลิตแก้วและกระจกได้ ด้วยต้นทุนที่สามารถดำเนินการได้ในเชิงพาณิชย์ โดย

1) ในกระบวนการผลิตกระจกใสแผ่นเรียบ ผลพลอยได้ฯ หรือเศษทรายทิ้งที่ผ่านการเพิ่มคุณภาพสามารถใช้เป็นวัตถุดิบทดแทนทรายแก้วธรรมชาติ ได้ถึง 55%

2) ในกระบวนการผลิตขวดแก้วสีชา ผลพลอยได้ฯ หรือเศษทรายทิ้งที่ผ่านการเพิ่มคุณภาพ สามารถใช้เป็นวัตถุดิบทดแทนทรายแก้วธรรมชาติ ได้ 100% ขณะนี้ได้มีผู้ประกอบการนำเทคโนโลยีดังกล่าวไปใช้ในเชิงพาณิชย์แล้ว ทั้งนี้ จากผลการประเมินข้อมูลเบื้องต้น พบว่า มีผลพลอยได้หรือเศษทรายทิ้งจากกระบวนการผลิตทรายก่อสร้างในประเทศไทย 30-40 ล้านตัน คาดว่าจะสามารถนำมาเพิ่มคุณภาพเพื่อเป็นวัตถุดิบทดแทนทรายแก้วธรรมชาติได้ไม่น้อยกว่า 15 ล้านตัน คิดเป็นมูลค่ากว่า 7,500 ล้านบาท

ดำเนิน “โครงการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีการนำวัสดุเหลือใช้และกากของเสียมาใช้ประโยชน์” โดยศึกษา รวบรวม และถ่ายทอดองค์ความรู้และเทคโนโลยีรีไซเคิลที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมทั้งภาคทฤษฎี และภาคปฏิบัติแก่ผู้ประกอบการ เพื่อให้มีการนำขยะหรือวัสดุเหลือใช้และกากของเสียกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่ในเชิงพาณิชย์ โดยมีกลุ่มของเสียเป้าหมาย 7 ชนิด

กลุ่มของเสียที่มีโลหะเป็นองค์ประกอบ 4 ชนิด ได้แก่

- 1) ตะกรันจากอุตสาหกรรมเหล็กที่มีเตาหลอม
- 2) ฝุ่นเหล็กจากอุตสาหกรรมเหล็กที่มีเตาหลอม
- 3) ซากเครื่องคอมพิวเตอร์
- 4) ซากโทรศัพท์มือถือ

กลุ่มของเสียที่สามารถเปลี่ยนเป็นพลังงานทดแทนได้ 3 ชนิด ได้แก่

- 1) ยางรถยนต์ใช้แล้ว
- 2) เศษพลาสติก
- 3) เศษไม้จากโรงงานแปรรูปไม้ทั้งนี้

ได้ดำเนินการถ่ายทอดองค์ความรู้และเทคโนโลยีรีไซเคิลให้แก่ผู้ประกอบการและผู้สนใจ รวมทั้งผู้แทนจากหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง รวม 333 ราย ซึ่งผลการประเมิน พบว่า ร้อยละ 80 ของผู้ที่ได้รับการถ่ายทอดองค์ความรู้และเทคโนโลยีรีไซเคิล สามารถนำความรู้ดังกล่าวไปใช้ประโยชน์ในการดำเนินงาน/ประกอบการ/ดำเนินธุรกิจได้ โดยคาดว่าจะผลจากการดำเนินงานจะทำให้อัตราการใช้ประโยชน์ของเสียเป้าหมายโดยเฉลี่ยเพิ่มขึ้นหรือคิดเป็นมูลค่าเพิ่มจากการใช้ประโยชน์ของเสียเป้าหมาย กว่า 30 ล้านบาทต่อปี

กระดุนเครือข่ายภาคประชาชน

มูลค่าการผลิต การนำเข้า การส่งออก ด้านโลหกรรม

การประกอบกิจการด้านโลหกรรม ซึ่งเป็นอุตสาหกรรมพื้นฐานที่สำคัญที่สุดประเภทหนึ่งของประเทศ มีจำนวน 8 ชนิด ได้แก่ เหล็กกล้า ดีบุก ตะกั่ว ทองคำ ทองแดง แทนทาลัม พลวง และสังกะสี โดยผลผลิตโลหะทั้งหมดในปี 2554 มีมูลค่าประมาณ 168,000 ล้านบาท ทั้งนี้ส่วนใหญ่จะใช้เป็นวัตถุดิบสำหรับอุตสาหกรรมต่อเนื่องภายในประเทศ และมีบางส่วนที่ส่งไปจำหน่ายยังต่างประเทศ อย่างไรก็ตาม การผลิตโลหะของโรงงานประกอบโลหกรรมทั้งหมดยังคงไม่เพียงพอต่อปริมาณการบริโภคของประเทศ ทำให้ประเทศไทยต้องนำเข้าโลหะจากต่างประเทศด้วย โดยมีรายละเอียดดังนี้

การผลิต

การผลิตโลหะทั้งหมดของประเทศไทยมีมูลค่าประมาณ 168,000 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมาประมาณร้อยละ 30 โดยโลหะที่มีมูลค่าการผลิตสูงสุด 5 อันดับ ได้แก่ เหล็กและเหล็กกล้า ดีบุก ทองคำ สังกะสี และตะกั่ว ซึ่งมีมูลค่าการผลิตประมาณ 130,000 16,200 8,300 6,800 และ 6,700 ล้านบาท ตามลำดับ

การนำเข้า

ผลิตภัณฑ์โลหะที่มีมูลค่าการนำเข้าสูงสุด 5 อันดับ ได้แก่ ทองคำ เหล็กและเหล็กกล้า ทองแดง อะลูมิเนียม และดีบุก โดยมีมูลค่าการนำเข้าประมาณ 502,000 300,000 121,000 55,000 และ 21,000 ล้านบาท ตามลำดับ

การส่งออก

ผลิตภัณฑ์โลหะที่มีมูลค่าการส่งออกสูงสุด 5 อันดับแรก ได้แก่ ทองคำ เหล็กและเหล็กกล้า ทองแดง ดีบุก และอะลูมิเนียม ซึ่งมีมูลค่าการส่งออกประมาณ 178,000 40,000 37,000 17,000 และ 12,200 ล้านบาท ตามลำดับ

ด้านโลจิสติกส์อุตสาหกรรม

การสร้างขีดความสามารถของภาคอุตสาหกรรมการผลิตไทยให้สามารถแข่งขันได้ในทุกระดับ โดยการยกระดับความศักยภาพการจัดการโลจิสติกส์ของสถานประกอบการให้มีการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพตลอดโซ่อุปทาน ทั้งด้านต้นทุน เวลา และความน่าเชื่อถือ เป็นภารกิจสำคัญที่ กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ได้รับมอบหมายจากกระทรวงอุตสาหกรรม โดยได้ดำเนินการเชิงรุกอย่างต่อเนื่อง ในปี 2554 มีการดำเนินงานที่สำคัญ ดังนี้

การจัดทำแผนแม่บทการพัฒนาระบบโลจิสติกส์อุตสาหกรรม (พ.ศ. 2555-2559) สำหรับเป็นกรอบการดำเนินงานในการพัฒนาระบบโลจิสติกส์ภาคอุตสาหกรรม เพื่อให้การพัฒนาศักยภาพการจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทานของภาคอุตสาหกรรมมีความเข้มแข็งทั้งในระดับองค์กรและโซ่อุปทาน โดยมีเป้าหมายเพื่อลดต้นทุนโลจิสติกส์ภาคอุตสาหกรรมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ ลงร้อยละ 15 และเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทานของภาคอุตสาหกรรมขึ้นร้อยละ 10 ภายในปี 2559 โดยแผนแม่บทฯ ประกอบด้วย 3 ประเด็นยุทธศาสตร์ ได้แก่ (1) การสร้างความเป็นมืออาชีพด้านการจัดการโลจิสติกส์ในสถานประกอบการของภาคอุตสาหกรรม (2) การส่งเสริมให้เกิดความร่วมมือและการเชื่อมโยงระหว่างหน่วยธุรกิจโซ่อุปทานของภาคอุตสาหกรรม และ (3) การสนับสนุนการสร้างปัจจัยเอื้อเพื่อเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขันของโซ่อุปทานในอุตสาหกรรมเป้าหมาย

ประเด็นหลักของยุทธศาสตร์ภายใต้แผนแม่บทการพัฒนา ระบบโลจิสติกส์อุตสาหกรรม (พ.ศ.2555-2559)

การให้คำปรึกษาเชิงลึกเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการโลจิสติกส์ภายในองค์กร ให้กับผู้ประกอบการใน 6 กลุ่มอุตสาหกรรมที่มีสัดส่วนมูลค่าต้นทุนการถือครองสินค้าสูง ได้แก่ อาหาร ปิโตรเคมี และพลาสติก เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ ยานยนต์และชิ้นส่วน สิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม และยางพารา และผลิตภัณฑ์ รวมจำนวน 51 ราย ส่งผลให้สถานประกอบการที่เข้าร่วมโครงการสามารถลดต้นทุนด้านโลจิสติกส์ได้โดยเฉลี่ยร้อยละ 18 หรือคิดเป็นมูลค่า 285 ล้านบาท

การเชิดชูเกียรติแก่ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมที่มีการจัดการโลจิสติกส์ดีเด่น เพื่อจูงใจให้สถานประกอบการที่สามารถบริหารจัดการการจัดการโลจิสติกส์ให้ก้าวขึ้นสู่ความเป็นเลิศพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับผู้ประกอบการรายอื่น โดยการมอบรางวัลอุตสาหกรรมดีเด่น (The Prime Minister's Industry Award) ประจำปี 2554 ประเภทการจัดการโลจิสติกส์ ซึ่งนายกรัฐมนตรี เป็นผู้มอบรางวัล มีสถานประกอบการที่ได้รับรางวัล จำนวน 2 ราย ได้แก่ บริษัท อิตาซี เคมีคัล ออโตโมทีฟ โปรดักส์ (ประเทศไทย) จำกัด และบริษัท รวมเกษตรกรอุตสาหกรรม จำกัด (โรงงานจังหวัดชัยภูมิ)

การสร้างที่ปรึกษาด้านโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน ซึ่งเป็นบุคลากรที่ต้องการของภาคอุตสาหกรรมผ่านหลักสูตรการฝึกอบรมที่ได้มาตรฐานสากลให้กับผู้ที่มีพื้นฐานในการวินิจฉัยหรือให้คำปรึกษาแก่สถานประกอบการอุตสาหกรรม เพื่อเป็นที่ปรึกษาด้านโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน สำหรับการวินิจฉัยและให้คำปรึกษาเชิงลึกได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีผู้ผ่านหลักสูตร 33 คน

การสร้างนักจัดการโลจิสติกส์และซัพพลายเชนมืออาชีพ เพื่อพัฒนาและยกระดับความรู้บุคลากรในภาคอุตสาหกรรมให้มีความเชี่ยวชาญด้านโลจิสติกส์และโซ่อุปทานตามมาตรฐานสากล เป็นการเตรียมความพร้อมรับการเปิดเสรีการค้าภายใต้กรอบประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ในปี 2558 โดยผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรที่ได้รับการยอมรับในสากล 3 หลักสูตร ได้แก่ 1) "การจัดการ โลจิสติกส์และซัพพลายเชนระดับปฏิบัติการ (ภาษาไทย)"

จำนวน 142 คน 2) "การจัดการโลจิสติกส์และซัพพลายเชนระดับกลาง (Certified Production and Inventory Management: CPIM)" จำนวน 97 คน และ 3) "การจัดการโลจิสติกส์และซัพพลายเชนระดับสูง (Certified Supply Chain Professional: CSCP)" จำนวน 44 คน รวมจำนวนทั้ง 3 หลักสูตร 283 คน

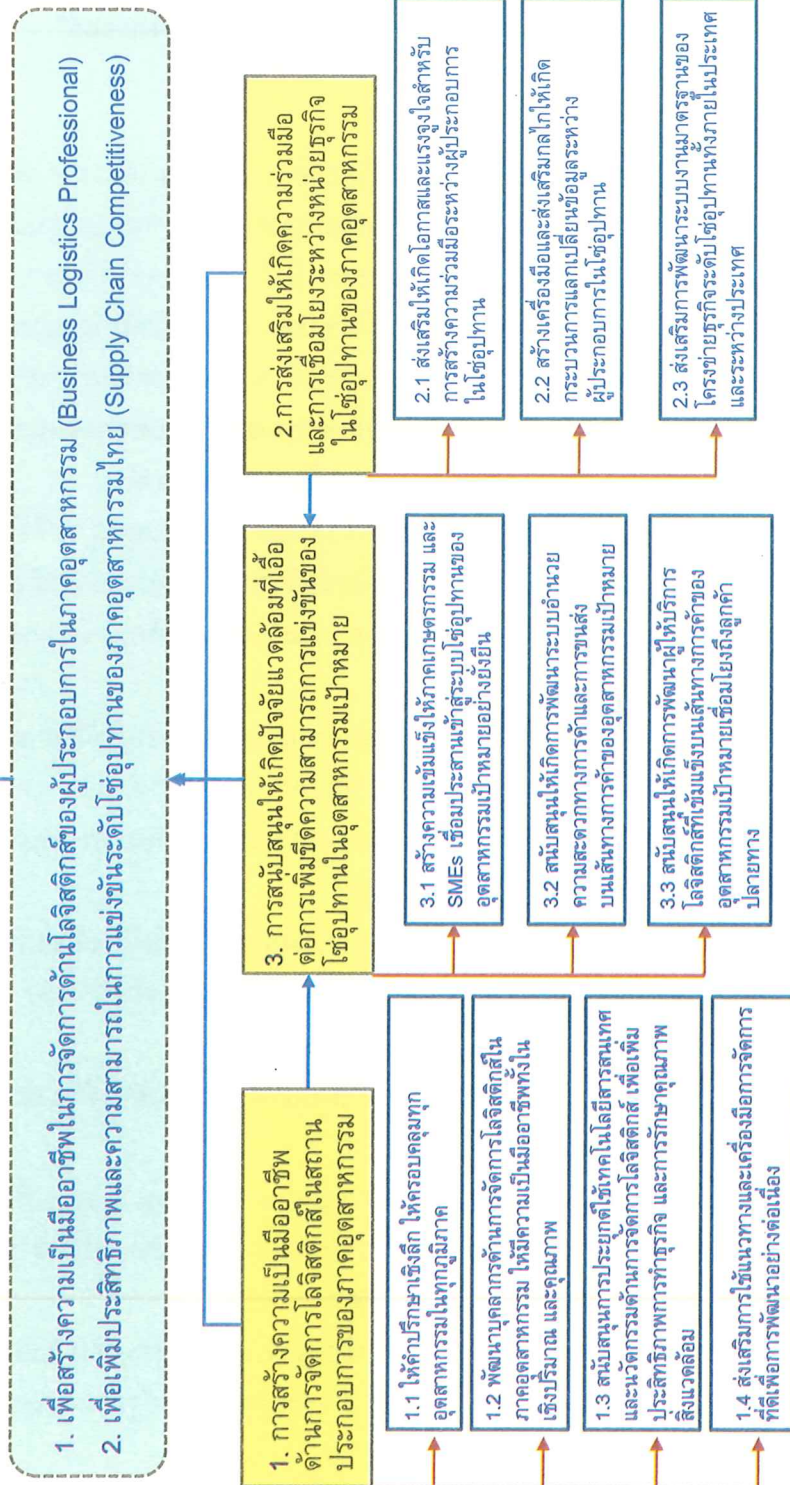
การส่งเสริมการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการจัดการโลจิสติกส์สำหรับการวางแผนทรัพยากรทางธุรกิจขององค์กร (ERP) สำหรับ SMEs ในกลุ่มอุตสาหกรรมอาหาร สิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ ปิโตรเคมีและพลาสติก และชิ้นส่วนยานยนต์ รวมจำนวน 20 ราย เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต ลดต้นทุน และเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของสถานประกอบการ ส่งผลให้สามารถลดขั้นตอนการดำเนินงานเฉลี่ยร้อยละ 18 % และลดปริมาณสินค้าคงคลังคิดเป็นมูลค่า 142 ล้านบาท

การจัดทำดัชนีชี้วัดประสิทธิภาพด้าน
โลจิสติกส์ (Logistics Performance Indicator: LPI)
เพื่อใช้เป็นเครื่องมือหรือเกณฑ์เทียบวัด (Benchmark)
ของผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรม ตามกิจกรรม
โลจิสติกส์ 27 ตัวชี้วัด ใน 14 หมวดอุตสาหกรรม
ISIC ประกอบด้วย 1) การผลิตผลิตภัณฑ์อาหาร
และเครื่องดื่ม 2) การผลิตสิ่งทอสิ่งถัก 3) การผลิต
เครื่องแต่งกาย 4) การผลิตกระดาษและผลิตภัณฑ์
จากกระดาษ 5) ผลิตภัณฑ์ที่ได้จากการกลั่นน้ำมัน
ปิโตรเลียม 6) การผลิตเคมีภัณฑ์และผลิตภัณฑ์
เคมี 7) การผลิตผลิตภัณฑ์ยางและผลิตภัณฑ์
พลาสติก 8) การผลิตผลิตภัณฑ์จากแร่โลหะ 9)
การผลิตโลหะขั้นมูลฐาน 10) การผลิตเครื่องจักร
และอุปกรณ์ 11) การผลิตยานยนต์ รถพ่วง และ
รถกึ่งรถพ่วง 12) การผลิตอุปกรณ์และเครื่องมือ
ทางวิทยุ โทรทัศน์ และการสื่อสาร 13) การผลิต
อุปกรณ์ขนส่งอื่นๆ และ 14) การผลิตเฟอร์นิเจอร์

การบรรยายพิเศษและศึกษาดูงานด้าน
โลจิสติกส์ เพื่อเสริมสร้างความรู้และประสบการณ์
แก่นบุคลากรทั่วไปและเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน
ทั้งภาครัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้อง ในรูปแบบของ
การสัมมนา การบรรยายทางวิชาการ และการ
ศึกษาดูงานด้านโลจิสติกส์ ซึ่งในปี 2554 ได้จัด
บรรยายพิเศษโดยผู้ทรงคุณวุฒิด้านโลจิสติกส์และ
โซ่อุปทาน โดยใช้ชื่อ “Logistics Showcase’ 54”
จำนวน 11 ครั้ง จัดกิจกรรมศึกษาดูงาน 6 ครั้ง
และการประชุมและอบรมเชิงปฏิบัติการ 8 ครั้ง
มีผู้เข้าร่วมกิจกรรมทั้งหมดกว่า 2,000 คน นอกจากนี้
ยังได้มีการเผยแพร่ความรู้ด้านโลจิสติกส์โดยใช้
สื่อต่างๆ อาทิ โทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์ จุลสาร
Logistics Forum เว็บไซต์ www.industry4u.com
เพื่อเป็นศูนย์กลางแลกเปลี่ยนและเชื่อมโยงข้อมูล
ด้านโลจิสติกส์อุตสาหกรรม และเว็บไซต์
<http://logistics.dpim.go.th> เพื่อให้ข้อมูลข่าว
สารด้านโลจิสติกส์และซัพพลายเชน และเป็น
สื่อในการฝึกอบรม ประชุม สัมมนา และรายงาน
ผลการดำเนินงานและบทความด้านโลจิสติกส์

อุตสาหกรรมไทยมีระบบบริหารจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทานที่มีประสิทธิภาพ และมีความร่วมมือทางธุรกิจที่เข้มแข็งตลอดโซ่อุปทาน สามารถแข่งขันได้อย่างยั่งยืนในระดับสากล

การดำเนินงานของ “กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่”

ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 มาตรา 67 วรรคสอง

สืบเนื่องจากรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 มาตรา 67 วรรคสอง ได้บัญญัติไว้ว่า “การดำเนินโครงการ หรือกิจกรรมที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อชุมชนอย่างรุนแรงทั้งทางด้านคุณภาพสิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติและสุขภาพ จะกระทำมิได้ เว้นแต่จะได้ศึกษา และประเมินผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมและสุขภาพของประชาชนในชุมชน และจัดให้มีกระบวนการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน และผู้มีส่วนได้เสียก่อน” ประกอบกับประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้กำหนดโครงการหรือกิจกรรมที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อชุมชนอย่างรุนแรง จำนวน 11 ประเภท โดยมีโครงการหรือกิจกรรมด้านเหมืองแร่เป็น 1 ใน 11 ประเภทโครงการด้วย

กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ในฐานะหน่วยงานอนุญาตจึงได้จัดตั้งศูนย์บริหารงานการมีส่วนร่วมและร้องเรียนร้องทุกข์ (ศสร.) โดยมีหน้าที่ ดำเนินกิจกรรมการมีส่วนร่วมมวลชนสัมพันธ์ และรับฟังความคิดเห็นของประชาชนชุมชนหรือสาธารณะในภารกิจที่อยู่ในความรับผิดชอบ ซึ่งที่ผ่านมา มีผลการดำเนินงาน ดังนี้

- 1) จัดสัมมนาหลักสูตร “การมีส่วนร่วมและแนวทางการปฏิบัติตามมาตรา 67 วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550” จำนวน 1 ครั้ง ณ จ.นครศรีธรรมราช
- 2) จัดการอบรมเชิงปฏิบัติการหลักสูตร “การเสริมสร้างศักยภาพ กพร.สู่การจัดการเหมืองแร่แบบมีส่วนร่วม” จำนวน 1 ครั้ง ณ จ.ชลบุรี
- 3) จัดสัมมนาหลักสูตร “การเสริมสร้างการมีส่วนร่วมที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐาน” จำนวน 10 ครั้ง ณ จังหวัดเชียงใหม่ ตาก เลย ชลบุรี กาญจนบุรี สุราษฎร์ธานี ชัยภูมิ นครราชสีมา เพชรบูรณ์ และสงขลา
- 4) จัดสัมมนาหลักสูตร “เทคนิคการเจรจาเพื่อบริหารความขัดแย้งและส่งเสริมการมีส่วนร่วม” จำนวน 2 ครั้ง ณ กรุงเทพฯ
- 5) จัดค่ายเยาวชน “นายเหมืองน้อยพิทักษ์ชุมชน ” จำนวน 2 ครั้ง ที่จังหวัดตาก และพิจิตร
- 6) จัดสัมมนาหลักสูตร “การจัดการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนและผู้มีส่วนได้เสียอย่างมืออาชีพ” จำนวน 1 ครั้ง ณ จ.ภูเก็ต
- 7) จัดทำคู่มือคู่มือการอนุญาตโครงการเหมืองแร่และการประกอบโลหกรรมที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อชุมชนตามมาตรา 67 วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550

- 8) คู่มือสำหรับผู้ขออนุญาตประทานบัตร เพื่อประกอบการพิจารณาอนุญาตประทานบัตรเหมืองแร่ตาม พ.ร.บ. แร่ พ.ศ. 2510 ของ กพร. และมาตรา 67 วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550
- 9) คู่มือรวบรวมกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการทำเหมืองแร่ได้ดิน
- 10) คู่มือการประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์ (SEA)
- 11) เตรียมข้อมูลเพื่อจัดเวทีรับฟังความคิดเห็นฯ ของโครงการที่เข้าข่ายรุนแรงฯ ให้เป็นไปตามมาตรา 67 วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550
- 12) ประชาสัมพันธ์ผู้ที่สนใจสมัครเป็นคณะกรรมการรับฟังความคิดเห็นผ่านทางเว็บไซต์ และหนังสือพิมพ์
- 13) รวบรวมข้อมูลและจัดทำฐานข้อมูลผู้เชี่ยวชาญ เพื่อทำการคัดเลือกคณะกรรมการรับฟังความคิดเห็น เพื่อดำเนินการจัด Public Hearing
- 14) ลงพื้นที่เพื่อเข้าสังเกตการณ์ รวบรวมข้อมูลและประมวลผลการจัด Public Scoping และ Public Review จำนวน 10 ครั้ง
- 15) จัดทำเว็บไซต์เพื่อเผยแพร่ประชาสัมพันธ์กิจกรรมการมีส่วนร่วมฯ
- 16) จัดทำสื่อประชาสัมพันธ์เชิงรุก เพื่อประชาสัมพันธ์โครงการสัมมนาชุดนิทรรศการเคลื่อนที่และอุปกรณ์ผลิตสื่อ
- 17) สนับสนุนงานการมีส่วนร่วม ด้านความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR-DPIM)
- 18) สนับสนุนการดำเนินการให้ความรู้ด้านการทำเหมืองได้ดินและการประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์

งานที่จะดำเนินการต่อไป

- 1) ตรวจสอบเรื่องร้องเรียนร้องทุกข์
- 2) ลงพื้นที่เข้าร่วมสังเกตการณ์ จัดเวทีรับฟังความคิดเห็น (Public Scoping, Public Review)
- 3) ส่งเสริมการสร้างชุมชนสัมพันธ์และการมีส่วนร่วมของประชาชน รัฐ และผู้ประกอบการอุตสาหกรรมแร่
- 4) สนับสนุนการจัดประชุมรับฟังความคิดเห็นของประชาชนและผู้มีส่วนได้เสียให้เป็นไปตามกระบวนการตามกฎหมายรัฐธรรมนูญ มาตรา 67 วรรคสอง
- 5) ติดตาม และประเมินผลสัมฤทธิ์การมีส่วนร่วมของประชาชนและผู้มีส่วนได้เสีย

การพัฒนาองค์กรสู่ความเป็นเลิศ

การบริหารจัดการระบบสารสนเทศ

ตลอดเวลาที่ผ่านมา กรมอุตสาหกรรมการพื้นฐาน และการเหมืองแร่ (กพร.) ส่งเสริมให้มีการพัฒนา ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อให้การให้บริการในรูปแบบ รัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ e-government โดย ดำเนิน การพัฒนาระบบสารสนเทศ และพัฒนาทักษะ องค์ความรู้ของหน่วยงานซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญของการให้บริการผู้ประกอบการ และประชาชนของภาครัฐ รวมถึงจัดทำเครือข่ายคอมพิวเตอร์ภายในของ หน่วยงานที่มีความปลอดภัย และสามารถแลกเปลี่ยน สารสนเทศระหว่างหน่วยงานของรัฐด้วยตนเองได้ นอกเหนือจากการให้บริการต่างๆ แก่หน่วยงาน ภาครัฐอื่นๆ ภาคธุรกิจและประชาชนแล้วยัง ได้คำนึงถึงงานสนับสนุนที่ไม่เกี่ยวข้องกับผู้รับบริการโดยตรง จึงได้ดำเนินการพัฒนาระบบเพื่อสนับสนุนการปฏิบัติงานภายในหน่วยงาน ดังนี้

1. พัฒนาระบบรายงานการเบิกจ่ายงบประมาณ เพื่อช่วยในการจัดการด้านงบประมาณต่างๆ ของ กพร. ได้แก่ งบดำเนินงาน งบลงทุน งบรายจ่ายอื่น งบเงินอุดหนุน และงบบุคลากร รวมถึงการออกรายงานสรุปการเบิกจ่ายงบประมาณ

โดยแบ่งระดับผู้ใช้งานซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ภายใน กพร. ออกเป็น 2 ระดับ คือ ผู้ดูแลระบบ และผู้ใช้งานระบบทั่วไป ปัจจุบันได้ประสานกับหน่วยงานต่างๆ ภายใน กพร. เพื่อฝึกอบรมการใช้งานระบบรายงานการเบิกจ่ายงบประมาณเพื่อให้มีการปฏิบัติเป็นไปในแนวทางเดียวกัน และได้เริ่มใช้งานจริงแล้วเมื่อเดือนตุลาคม 2553

2. พัฒนาระบบบริหารจัดการสินทรัพย์ เพื่อช่วยสนับสนุนงานการบริหารจัดการสินทรัพย์ โดยเฉพาะในหมวดครุภัณฑ์ ที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง รวมถึง การออกรายงานสรุปการบริหารจัดการสินทรัพย์ โดยแบ่งระดับผู้ใช้งานซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ภายใน กพร. ออกเป็น 2 ระดับ คือ ผู้ดูแลระบบ และผู้ใช้งานระบบทั่วไป ได้ประสานกับหน่วยงานต่างๆ ภายใน กพร. เพื่อฝึกอบรมการใช้งานระบบบริหารจัดการสินทรัพย์ เพื่อให้มีการปฏิบัติเป็นไปในแนวทางเดียวกัน และได้เริ่มใช้งานจริงแล้วเมื่อเดือนตุลาคม 2553

3. รายงานผลปฏิบัติงานทางด้านระบบเครือข่าย

การบริหารจัดการโครงสร้างพื้นฐานด้านระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์

การดำเนินงานด้านการบริหารจัดการระบบเครือข่าย ในปีงบประมาณที่ผ่านมาสามารถทำให้ระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ให้บริการโดยมีเวลาที่ระยะเวลาหยุดให้บริการของระบบ (Down Time) อยู่ที่ร้อยละ 0.22 ซึ่งต่ำกว่าที่ได้ตั้งไว้ (ไม่เกินร้อยละ 0.50) ของระยะเวลาให้บริการทั้งหมดในหนึ่งปีงบประมาณ โดยภารกิจทางด้านการบริหารจัดการระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์สามารถสรุปได้ ดังนี้

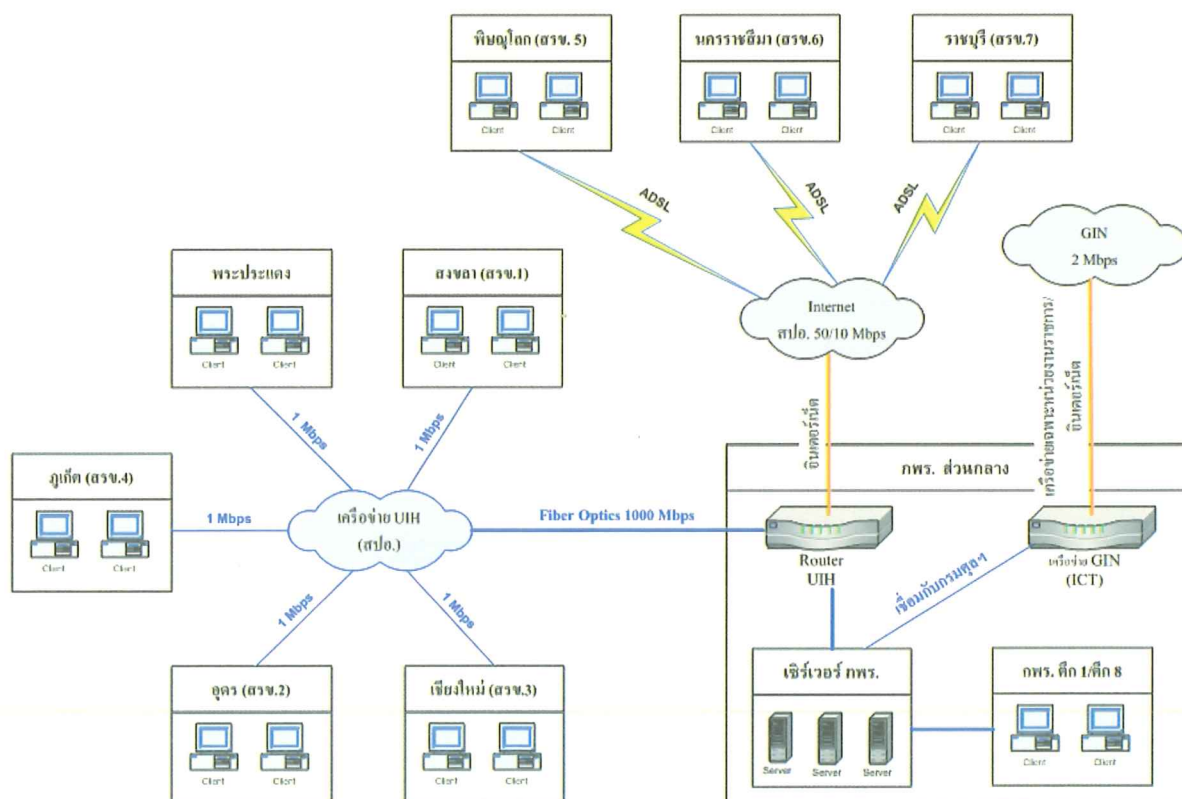
1. โครงสร้างพื้นฐานของระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ ซึ่งประกอบด้วย

การบริหารจัดการการเชื่อมโยงระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์

1.1. การบริหารจัดการเซิร์ฟเวอร์

1.2. การบริหารจัดการเครื่องคอมพิวเตอร์ลูกข่าย และอุปกรณ์ต่อพ่วง

1.3. การปฏิบัติตาม พรบ. ว่าด้วยการกระทำความผิดทางคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550

แสดงการเชื่อมโยงเครือข่ายคอมพิวเตอร์

2. การกิจด้านระบบรักษาความปลอดภัย

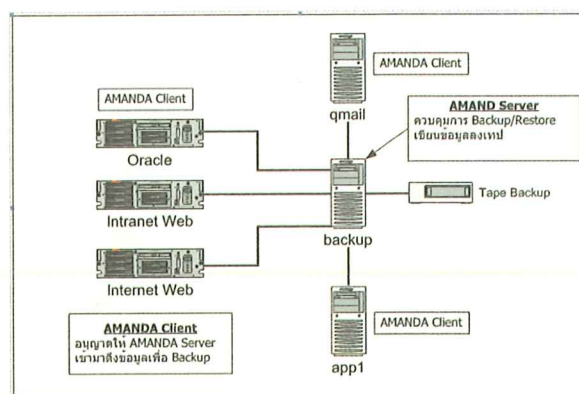
ระบบเครือข่ายของ กพร. ได้ถูกออกแบบ และจัดวางให้ระบบมีความปลอดภัยของระบบเครือข่ายสูง เพื่อให้เครื่องคอมพิวเตอร์ลูกข่าย เครื่องเซิร์ฟเวอร์ ระบบสารสนเทศ และการให้บริการต่างๆ มีเสถียรภาพ มีความมั่นคงสามารถป้องกันการรบกวนการทำงานจากไวรัส โปรแกรมแปลกปลอม และผู้ไม่หวังดี โดยมีรายละเอียด ดังนี้

- 1.1. ระบบ Firewall
- 1.2. ระบบป้องกันไวรัส
- 1.3. ระบบป้องกันไวรัสที่มากับระบบเมล์ของ กพร.
- 1.4. ระบบการแบ่งเครือข่ายย่อยภายใน
- 1.5. ระบบการเข้ารหัสข้อมูล

3. การกิจด้านความมั่นคงของระบบสารสนเทศ

เพื่อให้ระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ เครื่องเซิร์ฟเวอร์ เครื่องคอมพิวเตอร์ลูกข่าย ของ กพร. ให้สามารถใช้งานได้ตลอดเวลา มีเสถียรภาพ นอกจากนี้ ระบบงาน ข้อมูล และฐานข้อมูลต่างๆ ที่เก็บไว้ในศูนย์ข้อมูลจะต้องได้รับการควบคุม และป้องกันให้ข้อมูลมีความน่าเชื่อถือ สามารถเรียกใช้งานได้ตลอดเวลา สสท. ได้จัดเตรียมระบบเพื่อรับมือกับภัยพิบัติที่อาจเกิดขึ้นกับศูนย์ข้อมูล ดังนี้

- 1.1. ระบบ และแนวทางปฏิบัติในการสำรอง/กู้คืนข้อมูล (Backup/Recovery)
- 1.2. ระบบดับเพลิงภายในห้องเซิร์ฟเวอร์
- 1.3. ระบบป้องกันการเสียหายของข้อมูลเนื่องจากการเสียหายของฮาร์ดดิสก์
- 1.4. แผนการป้องกัน และรับมือกับการเสียหายของอุปกรณ์เซิร์ฟเวอร์และอุปกรณ์เครือข่าย
- 1.5. การบริหารความเสี่ยง (Risk Management)

แสดงแผนภาพการจัดวางระบบ Backup/Recover

ส่วนที่ 5

กิจกรรม ผ่านเลนส์

๑ กิจกรรมสำคัญในรอบปี 2554 กพร. ๑

ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2554 นอกจากได้ดำเนินการในภารกิจหลักในการบริหารจัดการการใช้ทรัพยากรแร่ การพัฒนาอุตสาหกรรมพื้นฐาน และระบบโลจิสติกส์อุตสาหกรรมแล้ว บทบาทอื่นๆ อุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ยังได้รับการยอมรับในฐานะเป็นส่วนหนึ่งของสังคมที่พร้อมจะมีความรับผิดชอบต่อผู้บริโภค ชุมชน และสังคม

กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ กระทรวงอุตสาหกรรม กำหนดจัดพิธีลงนามข้อตกลงความร่วมมือด้านการฟื้นฟูพื้นที่ทำเหมืองแร่ และแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมจากการทำเหมืองแร่ระหว่าง กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ และ MIRECO สาธารณรัฐเกาหลี การลงนามในครั้งนี้ได้รับเกียรติจาก นายสมเกียรติ ภู่งงษ์ฤทธิ์ อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ลงนามร่วมกับ Mr. Hyuk-In Kwon ประธานบริหาร MIRECO เมื่อวันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๕๔ ณ กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

ดร.วิฑูรย์ สิมะโชคดี ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม
นายสมเกียรติ ภู่งชัยฤทธิ์ อธิบดีกรมอุตสาหกรรม
พื้นฐานและการเหมืองแร่ ร่วมเปิดสัมมนา
เชิงวิชาการโครงการเหมืองแร่สีเขียว เมื่อวันที่
23 สิงหาคม 2554 ณ โรงแรมเซ็นจูรี่พาร์ค

กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ (กพร.) ร่วมกับบริษัท ผาแดงอินดัสทรี จำกัด (มหาชน) จัดงานโครงการค่ายเยาวชน "นายเหมืองน้อยพิทักษ์ชุมชน" รุ่นที่ 1 เพื่อเสริมสร้างการมีส่วนร่วมของเยาวชนในการเป็นตัวแทนของ กพร. ทำหน้าที่สอดส่องดูแลให้การประกอบการเหมืองแร่เป็นไปอย่างเอื้อประโยชน์ซึ่งกันและกันระหว่างผู้ประกอบการ ชุมชน สังคม และสิ่งแวดล้อม ร่วมทำกิจกรรมการเรียนรู้แบบนันทนาการความรู้ทั้งเชิงทฤษฎีเกี่ยวกับอุตสาหกรรมแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐานและการศึกษาดูงาน ณ เหมืองผาแดง อำเภอแม่สลด จังหวัดตาก เมื่อวันที่ 25 มิถุนายน 2554

พิธีลงนามในบันทึกข้อตกลงความร่วมมือ (MOU) ระหว่างผู้บริหารระดับสูงของสถานประกอบการ ที่เข้าร่วมโครงการ และ กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ โดย นายสมเกียรติ ภู่งชัยฤทธิ์ อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ให้เกียรติเป็นประธานการลงนามบันทึกข้อตกลงความร่วมมือในโครงการเพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงานในสถานประกอบการเหมืองแร่ ในวันที่ 28 มิถุนายน 2554 ณ ห้องประชุม กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

บริษัท พิพัฒน์กร จำกัด จังหวัดตาก ร่วมลงนามบันทึกข้อตกลงความร่วมมือ (MOU)

บริษัท พี แอนด์ เอส โดโล ไลม์ จำกัด จังหวัดกาญจนบุรี ร่วมลงนามบันทึกข้อตกลงความร่วมมือ (MOU)

ห้างหุ้นส่วนจำกัด เพชรสมุทร (1970) จังหวัดเพชรบุรี ร่วมลงนามบันทึกข้อตกลงความร่วมมือ (MOU)

บริษัท รพีพล จำกัด จังหวัดเพชรบูรณ์ ร่วมลงนามบันทึกข้อตกลงความร่วมมือ (MOU)

บริษัท เหมืองหินศิริพัฒนาน้ำพระลาน จำกัด จังหวัดสระบุรี ร่วมลงนามบันทึกข้อตกลงความร่วมมือ (MOU)

บริษัท เหมืองหินศิริพัฒนาน้ำพระลาน จำกัด จังหวัดสระบุรี ร่วมลงนามบันทึกข้อตกลงความร่วมมือ (MOU)

กระทรวงอุตสาหกรรม ร่วมกับ กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่
ร่วมใจช่วยผู้ประสบภัยน้ำท่วม

ดร.จิฑูรย์ สิมะโชคดี
ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม

และ

นายสมเกียรติ ภู่งชัยฤทธิ์

อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

ให้เกียรติเป็นประธานเปิดงานช่วยเหลือผู้ประสบภัย โดยได้รับการอนุเคราะห์จาก
จาก บริษัท ทราฟฟิค จำกัด บริษัท ธรรมชาติทรายแก้ว จำกัด และห้างหุ้นส่วน จำกัด กรุงเทพมหานคร

กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่
โดย สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เขต
ได้ลงพื้นที่เพื่อช่วยเหลือผู้ประสบอุทกภัย

สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เขต 1 สงขลา ร่วมกับเครือข่ายผู้ประกอบการอุตสาหกรรมเหมืองแร่ 8 จังหวัดภาคใต้ "รวมน้ำใจบริจาคเงินช่วยเหลือผู้ประสบอุทกภัย"

สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เขต 2 อุดรธานี ลงพื้นที่เพื่อช่วยเหลือผู้ประสบอุทกภัย ณ ตำบลชัยพฤกษ์ อำเภอเมืองเลย จังหวัดเลย

สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เขต 3 เชียงใหม่ เดินทางตรวจสอบสภาพน้ำท่วม และมอบถุงยังชีพ พร้อมน้ำดื่มให้กับชาวบ้านผู้ประสบภัย อ.แม่พริก จ.ลำปาง และอ.ลอง จ.แพร่

สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เขต 4 ร่วมโครงการครัวรัฐบาล (ชาวภูเก็ต) จัดทำข้าวกล่องช่วยเหลือผู้ประสบอุทกภัยในพื้นที่กรุงเทพฯ 20,000 กล่องต่อวัน

สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เขต 5 พิษณุโลก มอบเรือพลาสติกเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัย
พิบัติ อ.บางระกำ จ.พิษณุโลก

สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เขต 6 นครราชสีมา และผู้ประกอบการเหมืองแร่ในเขตอีสาน
ใต้ ร่วมนำเงินบริจาคช่วยเหลือผู้ประสบอุทกภัย

สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เขต 7 ราชบุรี ได้ดำเนินการจัดส่งหินฝุ่น หินคลุก
และกระสอบบรรจุหินคลุก เพื่อใช้ในการป้องกันน้ำท่วมในพื้นที่เขตภาคกลาง และกรุงเทพมหานคร

นายสมเกียรติ ภู่งชัยฤทธิ อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่
นำทีม ข้าราชการ พนักงาน และลูกจ้าง เข้าสักการะ พระนารายณ์และสิ่งศักดิ์สิทธิ์ประจำกระทรวงอุตสาหกรรม
ในวันคล้ายวันสถาปนา กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

คณะผู้จัดทำหนังสือผลการดำเนินงาน ประจำปี 2554
ของ กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

ผู้อำนวยการ สำนักบริหารยุทธศาสตร์	ประธานคณะทำงาน
นางนัยนา กัลลประวิทย์	คณะทำงาน
นายวิวัฒน์ ไตรวิกุล	คณะทำงาน
นายวี จารุรักษา	คณะทำงาน
นายพงศ์บุญ บุญประดิษฐ์	คณะทำงาน
นายสัจจา สารานียกิจ	คณะทำงาน
นายเบญจพล ถาคำ	คณะทำงาน
นางสาวมยุรี ปาลวงศ์	คณะทำงาน
นายสรศักดิ์ สมแจ้ง	คณะทำงาน
นายปณิธาน เจริญเกตุ	คณะทำงาน
นายเจษฎา ถาวรศักดิ์	คณะทำงาน
นางสาววันดี เย็นเป็นสุข	คณะทำงาน
นางอุทัยวรรณ อิจริย์	คณะทำงาน
นายพิพัฒน์ แต่ถาวร	คณะทำงาน
นางเนตรวรัตม์ สอนสวัสดิ์	คณะทำงาน
นางสาวนิตดา กระจ่างฉาย	คณะทำงาน
นางศรีเอื้อมพร ยิ่งยืนยง	คณะทำงาน
นายสมบัติ โพธิ์ทอง	คณะทำงาน
นายชนะ อมรโชติ	คณะทำงานและเลขานุการ
นายเดชา คำแก้ว	คณะทำงานและผู้ช่วยเลขานุการ
นางสาวกนิษฐา สุขคนธสิงห์	คณะทำงานและผู้ช่วยเลขานุการ
นายรัตนพงษ์ ดอนพลอยเพชร	คณะทำงานและผู้ช่วยเลขานุการ
นางศุภลักษณ์ ไฉละม่อม	ผู้ประสานงาน

สถานที่ติดต่อ

75/10 กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ กระทรวงอุตสาหกรรม
ถ.พระรามที่ 6 แขวงทุ่งพญาไท เขตราชเทวี กรุงเทพฯ 10400
<http://www.dpim.go.th>

กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

75/10 ถนนพระรามที่ 6 แขวงทุ่งพญาไท เขตราชเทวี กรุงเทพฯ 10400

โทร. 0-2202-3588

โทรสาร. 0-2354-3518

เว็บไซต์ <http://www.dpim.go.th>